

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

Presorted standard
U.S. Postage
PAID
Berwyn, IL
Permit No. 408

Czech Mission, P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804

No 10 - OCTOBER 2005

Slovenský kostel Svatého růžence v Chicagu

Farnost Svatého růžence založil v roce 1907 Otec Anton J. Nováček pro slovenské rodiny žijící v oblasti Calumet, Grand Crossing a Blue Island. Po několika měsících sloužil mši svatou pro své malé stáde v kostele sv. Antonína. Když byl následujícího roku Otec Nováček ustanoven farářem u sv. Jana Nepomuckého, stal se jeho nástupcem Otec Jan Novotný, který bydlel v soukromém bytě a mše svaté sloužil v litevském kostele Všech svatých až do května 1910, kdy byl postaven spolu s farní budovou dřevěný kostel Svatého růžence na jihovýchodním rohu 108. a Perry ulice. V roce 1912 se stal farářem Otec Emery Gottschall a jeho největší starostí bylo postavení farní školy a kláštera pro sestřičky, což se mu podařilo během třech roků. 25.července 1915 pomocný biskup Pavel P. Rhode vysvětil školu a klášter pro slovenské sestřičky sv. Cyrila a Metoděje z Danville v Pensylvanii, které od září téhož roku začaly učit ve škole, kam se přihlásilo asi 150 žáků.

Otec Emery sloužil ve farnosti 9 roků až do roku 1921, kdy byl ustanoven farářem farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Joliet a jeho nástupcem se stal Otec Štěpán Ivičič, kterého za tři roky, když byl přeložen do slovenské farnosti sv. Jana Křtitele, vystřídal Otec Jan Olšavský. V té době sestřičky sv. Cyrila a Metoděje odešly z farnosti a škola zůstala po tři roky uzavřena. V roce 1927 byl Otec Olšavský přeložen do slovenské farnosti Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše a v témže roce byl pověřen založením slovenské farnosti sv. Pavla v Chicago Heights. Na jeho místo do farnosti Svatého růžence nastoupil Otec Michal Buc, který požádal sestřičky Notre Dame z Milwaukee, aby znovu otevřely farní školu. Po třech letech převzaly výuku ve farní škole sestřičky Svaté rodiny z Nazareta.

Po Otci Michalovi, který se stal v roce 1933 farářem u slovenského kostela sv. Jana Křtitele, byl jeho nástupcem ustanoven Otec Andrej Valčíčák, který vyrostl ve farnosti Svatého růžence a jejíž farní školu začal navštěvovat při

Bývalá Slovenská Římsko katolická škola Osady Panny Marie Růžencové

jejím otevření v roce 1915. V době působení Otce Valčíčáka počet farníků tak rychle vzrůstal, že v roce 1940 bylo nutno počet nedělních mší svatých zvýšit z původních dvou na šest. V roce 1951 byla koupena několika bytová budova, která byla upravena na klášter pro sestřičky. V roce 1955 dostala farnost od arcidiecéze dovození ke stavbě nového kostela. Dřevěný kostel byl zbourán a 7.října 1956 byl na jeho místě položen základní kámen nového kostela. Mše svaté byly prozatímne slouženy ve školním sále. 22.června 1958 pomocný biskup Raymond P. Hillige vysvětil kostel Svatého růžence. Stavbu v moderním romaneskním slohu navrhl architekt J. Ellsworth Potter z Clevelandu. Sestřičky Svaté rodiny z Nazareta vedly farní školu až do roku 1972, kdy byla spojena s litevskou farní školou Všech svatých. Otec Andrej Valčíšák, který během své 40 leté věrné služby slovenským věřícím přivedl farnost Svatého růžence k největšímu rozkvětu, byl ke konci svého působení svědkem hromadného exodu Slováků ze své farnosti a jejich nahrazení nejen lidmi jiných národností, ale i jiných vyznání, takže arcidiecéze byla nucena farnost uzavřít. Otec Ondrej

odešel 3.ledna 1973 do penze a 4 roky nato 1.července 1977 zemřel.

V současné době je v průčelí chrámu umístěn nápis Beacon of joy (Maják radosti) a pod ním Seventh Day Adventist Church (Církev Adventistů Sedmého dne). Původní zasvěcení připomíná jen základní kámen zasazený do zdi s nápisem: Holy Rosary Slovak Church 1956.

Na západ od kostela se nachází dvouposchodová rozlehlá cihlová budova, která nese na průčelí nápis: Maranatha Christian Academy (Křesťanská akademie Příklad Vykupiteli) a pod ním stojí: Pre – kindergarten Academy thru 12th Grade. We are ready for new Millenium – year round education Program available. (Předškola až do 12. třídy. Jsme připraveni pro nové tisíciletí – možnost programu vzdělání během celého roku.) Na základním kamenu budovy lze číst: July 26, 1914 Slovenska Římsko katolická škola Osady Panny Marie Růžencovéj.

Článek o dalším slovenském kostele sv. Pavla v Chicagu čtete na str. 11

Foto na titulní straně:
Slovenský kostel
Svatého růžence v Chicagu

Anděl strážný

Papežův anděl strážný

Blahoslavený papež Pius IX. (1846 – 1878), který za svého pontifikátu vyhlásil dogma o papežské neomylnosti a o neposkvrněném početí Panny Marie, rád vyprávěl nezapomenutelnou událost ze svého dětství.

Jako chlapec jsme musel denně ministrovat v domácí kapli při mši svaté. Jednoho dne, když jsem klečel u oltáře, přepadl mě najednou neodůvodněný strach. Srdce mi prudce bušilo. Hledal jsem pomoc a můj zrak se otočil na druhou stranu oltáře. Uviděl jsem tam stát krásného mládence, který na mě kýval, abych šel za ním. Zmatený tímto viděním jsem se neodvážil hnout z místa ani o centimetr. Ale zářící postava mi dávala ještě větší důrazem najevo, abych přešel na druhou stranu. Vyskočil jsem proto a spěchal na druhou stranu oltáře. Zjevení ihned zmizelo. Ale ve stejném okamžiku se z oltáře zhroutila socha a spadla přesně na to místo, které jsem já, malý ministrant, opustil.

Když blah. Pius IX. Vyprávěl tento zážitek jako kněz a později jako papež, nikdy neopomněl poděkovat svému andělu strážnému a vyzval pak posluchače, aby nikdy nezapomínali na svého nebeského společníka.

Modlitba na svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů 29.zář

Bože, ty od věčnosti moudře určuješ služby andělů i lidí; dej, ať v našem pozemském životě zakoušíme pomoc tvých svatých andělů, sloužících bez ustání u tvého trůnu v nebi. Prosimé o to skrze Krista našeho Pána. Amen.

Modlitba ke archandělu Michaelovi

Svatý Michaeli, archanděle, opatruj nás v boji, proti zlobě a úkladům ďáblovým budiž nám ochranou. Příkaziž jemu Bůh, pokorně prosíme. A ty, kníže vojska nebeského, uvrhni sata na a jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší světem obcházejí, božskou mocí do propasti pekelné. Amen.

Modlitba v den památky andělů strážných 2.října

Bože, ty ve své nevýslovné prozřetelnosti posíláš své anděly, aby nás střežili na všech našich cestách; vyslyš naše prosby a dej, ať nás jejich pomoc vždycky chrání, abychom pod jejich vedením šťastně došli do věčné radosti. Skrze Krista našeho Pána. Amen.

Modlitba k andělu strážnému

Anděle Boží strážce můj, rač vždycky být ochránce můj: mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému mě vzbuzuj. Ctnostem svatým mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, ďábla přemáhám, na tvá vnučení pozor dávám. A tak s tebou ve spojení ať vytrvám do skonání, po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.

LITURGICKÁ ČTENÍ

30.neděle v mezidobí - 23.října 2005

1. ČTENÍ - Ex 22, 20-26

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Toto praví Hospodin: „Nesužij přistěhovance a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovanci v egyptské zemi. Neubližujte vdově a sirotku. Kdybys jim ublížil, že by si mně stěžovali, uslyším jejich stížnost, můj hněv vzplane, zahubím vás mečem, a vaše ženy budou vdovami a vaši synové sirotky. Půjčíš-li peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který bydlí vedle tebe, nechovej se k němu jako lichvář. Nežádej od něho úrok. Vezmeš-li si jako zástavu plášť svého bližního, vrať mu ho do západu slunce. Je to pro něho jediná pokrývka, plášť pro jeho tělo. V čem by měl spát? Bude-li si mně stěžovat, uslyším ho, neboť jsem soucitný.“

2. ČTENÍ - 1 Sol 1, 5c-10

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám. A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku v mnohém soužení, s radostí Ducha svatého, takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji. Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla zpráva o tom, že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. Vždyť tam lidé sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám u vás dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od blížícího se Božího hněvu.

EVANGELIUM - Mt 22, 34-40

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, shromáždili se a jeden z nich, znalec Zákona, ho chtěl uvést do úzkých a zeptal se: „Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?“ Odpověděl mu: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

31.neděle v mezidobí - 30.října 2005

1. ČTENÍ - Mal 1,14b – 2,2b.8-10

Čtení z knihy proroka Malachiáše.

Jsem mocný král - praví Hospodin zástupů - moje jméno je hrozné mezi národy. Nyní platí vám, kněží, tento příkaz:

Jestliže neuposlechnete a nevezmete si k srdci, abyste vzdávali úctu mému jménu - praví Hospodin zástupů - stihnu vás kletbou. Vy jste sešli z cesty, jste příčinou, že mnozí nedbají o Zákon, porušili jste smlouvu s Levim - praví Hospodin zástupů. Proto i já vás uvrhnu do ponížení a potupy před vším lidem, poněvadž jste nezachovávali mé příkazy. Při udílení rad jste nebyli nestranní. Nemáme snad všichni jednoho otce? Nestvořil nás jeden Bůh? Proč jsme k sobě věrolomní, a tak znesvěcujeme smlouvu našich otců?

2. ČTENÍ - 1 Sol 2,7b-9.13

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Počínali jsme si mezi vámi tak něžně, jako když matka hýčká svoje děti; tak jsme po vás toužili, že bychom vám nejraději nejen odevzdali Boží radostnou zvěst, ale dali za vás i vlastní život. Tak velice jsme si vás oblíbili. Přece si ještě vzpomínáte, bratři na naši vyčerpávající námahu: ve dne v noci jsme pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž, když jsme vám hlásali Boží evangelium. A proto i my bez ustání děkujeme Bohu za to, že když jste nás uslyšeli kázat Boží slovo, vzali jste ho ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží - vždyť jim skutečně je. A protože věříte, ukazují se na vás i jeho účinky.

EVANGELIUM - Mt 23,1-12

Slova svatého evangelia podle Matouše

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: „Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechťejí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké štrapse na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagogách, mají rádi pozdravy na ulicích a když jim lidé říkají „Mistře“. Vy však si nedávejte říkat „mistr“, jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno „otec“, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat „učitel“, jenom jeden je váš Učitel – Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vašim služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

32.neděle v mezidobí - 6.listopadu 2005

1. ČTENÍ - Mdr 6,12-16

Čtení z knihy Moudrosti.

Moudrost zřídí a nevadne, snadno ji vidí ti, kdo ji milují, dává se nalézt těmi, kdo ji hledají. Předchází ty, kdo po ní touží, a ukazuje se jim první. Neunaví se, kdo k ní časně přichází, najde ji, jak mu sedí u dveří. Myslet totiž na ni je

svrchovaná prozíravost, kdo kvůli ní bdí, brzy je bez starosti. Vždyť sama obchází a hledá ty, kdo jsou jí hodni, na cestách se jim ukazuje s přízní a při každé myšlence jim vychází vstříc.

2. ČTENÍ - 1 Sol 4,13-18

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o těch, kteří už zemřeli. Nesmíte pro ně truchlit tak jako ostatní, kdo nemají naději. Poněvadž věříme, že Ježíš umřel i vstal z mrtvých, věříme také, že s Ježíšem přivede Bůh k životu i ty, kdo zesnuli ve spojení s ním. Říkáme vám to přece, jak nás Pán o tom poučil: My živí, kteří se dožijeme příchodu Páně, nepředstihneme ty, kdo budou už mrtví. Až totiž bude dán rozkaz, až zazní archandělův hlas a Boží polnice, sám Bůh sestoupí z nebe. Napřed vstanou zemřelí křesťané, potom my, kteří zůstaneme naživu, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu vstříc Pánu. A pak už budeme s Pánem navždycky. Těšte se proto navzájem těmito slovy.

EVANGELIUM - Mt 25,1-13

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné deseti pannám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých. Pošetilé vzaly sice lampy, ale nevzaly s sebou olej, prozíravé si však vzaly s lampami také do nádobek olej. Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Uprostřed noci se strhl křik: 'Ženich je tady! Jděte mu naproti!' Tu všechny ty panny vstaly a začaly si upravovat lampy. Pošetilé prosily prozíravé: 'Dejte nám trochu oleje, lampy nám dohasínají.' Ale prozíravé odpověděly: 'Nemůžeme, nestačilo by pak ani nám, ani vám, dojděte si raději k prodávacům a kupte si.' Jakmile však odešly nakoupit, přišel ženich a ty připravené vešly s ním na svatbu a dveře se zavřely. Později přišly i ostatní panny a volaly: 'Pane, pane, otevři nám!' On však odpověděl: 'Amen, amen, pravím vám: Neznám vás.' Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

33.neděle v mezidobí - 13.listopadu 2005

1. ČTENÍ - Př 31,10-13.19-20.30-31

Čtení z knihy Přísloví.

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

2. ČTENÍ - 1 Sol 5,1-8

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Co se týká času a chvíle příchodu Páně, není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí,“ tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi právo! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a strážliví.

EVANGELIUM - Mt 25,14-30

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle - dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.' Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: 'Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle - další dvě jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.' Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.' Pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hod'te ven do temnot. Tam bude pláč a skřipění zubů.“

ČESKÉ MŠE SVATÉ

Každou sobotu v 6.30 večer

Kostel Panny Marie Svatohorské
2414 S. 61st Ave, Cicero, IL 60804

**Každou neděli v 10.30 dopoledne
ve čtvrtek a v pátek v 7.30 večer**

Kaple Misijního domu
2340 S. 61st Ave, Cicero, IL 60804

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 30. září 2005

Politické události

Buzková odchází -

předvolební šachy začínají

Ministryně školství Petra Buzková 30. srpna oznámila, že po příštích parlamentních volbách ukončí svoji šestnáctiletou politickou kariéru. Odchod z politiky zdůvodnila neustálým stresem, únavou a tím, že má málo času na rodinu. Buzková vstoupila do politického života po listopadu 1989, když jí bylo 24 let. Svoje rozhodnutí oznámila v době, kdy premiér Paroubek veřejně podpořil kandidaturu nestraníka Martina Jahnna na místo volebního lídra v pražském volebním kraji, ve kterém Buzková dříve kandidovala. Celostátním volebním lídrem sociálních demokratů bude zřejmě premiér Jiří Paroubek, nikoli předseda ČSSD Stanislav Gross, který by se rád postavil do čela sociálních demokratů ve středočeském kraji. Grossovo postavení je však otřeseno "bytovou" aférou, která vedla k jeho dubnové rezignaci z funkce předsedy vlády a také podivným pozadím privatizace Unipetrolu. O definitivních nominacích rozhodnou krajské a celostátní konference ČSSD na podzim. Již dnes je však jisté, že volební lídři dvou nejsilnějších stran se nestřetnou v přímém souboji v jednom volebním obvodu. Zatímco předseda ODS Mirek Topolánek by měl kandidovat v Praze, Jiří Paroubek oznámil, že chce kandidovat v severočeském kraji. Mezitím ministr zahraničí Cyril Svoboda oznámil, že nebude na listopadovém sjezdu kan-

didovat na místo předsedy KDU/ČSL. Svoboda, který byl jediným vážným konkurentem současného předsedy Miroslava Kalouska, deníku MF Dnes 26. srpna sdělil: "Chci usilovat o funkci místopředsedy strany a volebního lídra pro parlamentní volby v Praze."

Omluva vlády sudetoněmeckým antifašistům

Česká vláda se 24. srpna omluvila části sudetských Němců, kteří za druhé světové války zůstali věrní Československé republice a aktivně se postavili proti nacismu, a přesto se s nimi po válce zacházelo jako s nepřátelskými osobami. Omluva má podobu prohlášení, v němž česká vláda "vyjadřuje své hluboké uznání" německým antifašistům z řad někdejších československých občanů, dále "vyjadřuje politování", nad tím, že jejich zásluhy se nedočkal "zaslouženého uznání," a naopak byli "v rozporu s tehdy platnou právní úpravou postiženi." Vláda v této souvislosti "vyjadřuje všem takto postiženým aktivním odpůrcům nacismu... svoji omluvu." Prezident Václav Klaus prohlášení vlády prostřednictvím svého mluvčího znovu označil za "konceptně chybné, zbytečné a prázdné gesto". Kritiku vládního prohlášení vydala i opoziční strana ODS, jejíž místopředseda Petr Nečas deníku MF Dnes řekl: "Gesto české vlády nejenže nic nevyřeší, ale může vést k eskalaci požadavků z politických kruhů napojených na sudetoněmecké organizace."

Miroslav Grebeníček oznámil, že končí v čele KSČM

Dvanáct let byl Miroslav Grebeníček v čele KSČM (je vůbec nejdéle sloužícím předsedou politické strany v ČR). 12. září oznámil, že se rozhodl odejít z předsednického postu. Jako hlavní důvod uvádí odklon komunistů od stranického programu. Ve svém prohlášení mimo jiné píše: "Byl jsem dlouhodobě kritický k výkonnosti spolupracovníků, funkcionářů ÚV a poslanců strany," a pokračuje: "Ambice některých jednotlivců jsou větší než jejich odborné předpoklady, praktický výkon funkce nebo morální kredit." Termín, kdy chce odejít, Grebeníček nesdělil. Záleží to podle něj na vůli ústředního výboru. Ten bude také volit nového předsedu. Jedním z horkých kandidátů je Vojtěch Filip, místopředseda strany a Poslanecké sněmovny, který v posledních stranických volbách skončil druhý. Pro ČTK Filip potvrdil, že si na předsednické křeslo troufá. "Je jedno, kdo bude v čele strany, je důležitější, jak si povede strana jako celek," cituje idnes.cz dalšího možného kandidáta Miloslava Ransdorfa, poslance Evropského parlamentu. Příští sjezd komunistické strany se má konat v roce 2008. Zatím není jasné, zda se ústřední výbor 1. října rozhodne ponechat Grebeníčka ve funkci až do tohoto data.

Návrh nového státního svátku

Velký pátek před Velikonoce se má stát českým státním svátkem, shodli se na tom senátoři. Významným dnem by podle jejich návrhu naopak neměl zůstat 8. března - Mezinárodní den žen. Změny v kalendáři státních

svátků a významných dnů bude projednávat Poslanecká sněmovna.

ČR by mohla být členem Rady bezpečnosti OSN

Premiér Jiří Paroubek uvedl 15. září na Světovém summitu OSN v New Yorku, že by se Česká republika mohla stát nestálým členem Rady bezpečnosti této organizace v letech 2008 a 2009. Zdůraznil, že ČR se podílí na mírových operacích OSN a tzv. Fondu demokracie, je aktivní v boji proti terorismu a v boji za dodržování lidských práv. "Věříme, že tyto závazky nám pomohou získat místo nestálého člena Rady bezpečnosti OSN pro roky 2008 až 2009," řekl podle ČTK Paroubek. Premiér před zástupci 160 členských zemí organizace také uvedl, že ČR je největším dárce rozvojové pomoci z 10 nových členských zemí EU. Vyjádřil přitom podporu závazku snížit do roku 2015 extrémní světovou chudobu na polovinu. Svůj podpis pak Paroubek připojil pod mezinárodní úmluvu o potlačování jaderného terorismu, která je již 13. protiteroristickou konvencí schválenou Valným shromážděním OSN. Smlouva zavazuje k výměně informací týkajících se jaderného terorismu a k postihu osob, které neoprávněně vlastní jaderné prostředky či radioaktivní materiál.

Ze Slovenska

Vládní koalici se podařilo obnovit práci slovenského parlamentu

Na Slovensku trvala déle než týden parlamentní krize a hrozilo vypsání předčasných voleb. Menšinová pravicová vláda premiéra Mikuláše Dzurindy bojovala s obstrukcí ze strany opozice a někte-

rych nezávislých poslanců, kteří opakovaně znemožňovali zahájení parlamentní schůze. Až ve středu 21. září se koalici podařilo obnovit práci Národní rady SR, když se zaregistrovalo 77 ze 150 poslanců. Vládu ochromil odchod části poslanců původně vládní strany Aliance nového občana vedené Pavlem Ruskem k opozici. Rusko musel minulý měsíc opustit post ministra hospodářství kvůli aféře se směnkami. Pro zahájení schůze parlamentu je třeba, aby se zaregistrovala nadpoloviční většina poslanců, tedy alespoň 76 ze 150. To se v minulých dnech opakovaně nedařilo. Vláda se mohla opřít jen o 67 svých poslanců. Dvacítka nezávislých poslanců byla rozdělena mezi vládu a opozici. Menší část z nich většinou podporovala vládu, zbytek byl buď na straně opozice, nebo se stal jazyčkem vah. Na tuto poslední skupinu se soustředila vláda ve snaze předejít předčasným volbám. Objevily se i spekulace, že se kabinet snaží si hlasy koupit. Podle šéfa opozičního Směru Fica se "cena jednoho hlasu nezávislého poslance pohybuje od 15 milionů (korun)". Premiér taková obvinění odmítal. Pokud by nebyl parlament usnášeniškopný po dobu tří měsíců, mohl by ho podle ústavy prezident rozpustit a vyslat předčasné volby. I po odblokování parlamentu nelze konání předčasných voleb vyložit, mluví o nich také vládní Strana maďarské koalice, ale návrh ústavního zákona do parlamentu zatím nepodala. Řádné volby by se měly uskutečnit v září 2006.

Ekonomika

Koruna vůči euru posílila

Nejsilnějšího kurzu za poslední tři roky dosáhla koruna v pondělí 5. září - nabídka za jedno euro klesla na devizovém trhu pod 29,08 Kč. Stejně jako růst ceny ropy, i toto bylo částečně způsobeno hurikánem Katrina. Na mezinárodních burzách panovaly obavy, že by USA mohly zmrazit úrokové sazby, a tak dolar celosvětově oslaboval. Spekulanti tak obrátili svou pozornost k rozvíjejícím se trhům, nabízejícím relativně bezpečný zisk. Vůči dolaru dosáhla česká měna nejlepšího stavu od letošního března. Posílení napomohly i příznivé ukazatele české ekonomiky. Exportérům se nízký kurz nelíbí, a chtějí po vládě, aby zasáhla a poskytla jim kompenzace. Vicepremiér pro ekonomiku Martin Jahn se nedomnívá, že by silný kurz mohl domácím výrobcům výrazně uškodit, připustil však, že by mohly mít problém např. vyvážející textilní společnosti. Další vývoj je zatím odhadován různě. Podle očekávání společnosti ING by mohl kurz do konce roku klesnout až o padesát i více haléřů. Potenciálnímu zhodnocení mohou napomoci kladné bilance zahraničního obchodu nebo přímé investice ze zahraničí. Centrální banka uvedla, že se nechystá proti posilování koruny přijímat žádná zvláštní opatření.

Stručně z ekonomiky

* Česká republika chce přijmout měnu euro až v roce 2010. Oznámil to po poradě s guvernérem České národní banky premiér Jiří Paroubek. Podle opoziční ODS je toto datum zatím nereálné.

* Bilance zahraničního obchodu dosáhla letos v červen-

ci přebytku 1,2 miliardy Kč, což je o více než 8 miliard lepší výsledek, než v červenci 2004. Je to vůbec poprvé, kdy ČR dosáhla v červencové bilanci kladného výsledku. Pomohl tomu především export strojů a dopravních prostředků.

* Platební bilance ČR je po druhém čtvrtletí opět v deficitu, tentokrát 30,7 miliard korun. V prvním čtvrtletí přitom dosáhla poprvé od roku 1994 na kladný výsledek 18,46 miliard. V meziročním srovnání se však bilance zlepšuje.

* Česká ekonomika roste nejrychleji za posledních devět let. Ve druhém čtvrtletí vzrostl hrubý domácí produkt v meziročním srovnání o 5,1%. Na dobrém výsledku se podílejí hlavně export a výkony zahraničních firem působících v Česku. Česká ekonomika roste čtyřikrát rychleji než v zemích, kde platí euro. Ve střední Evropě vykazuje stejné výsledky jako Česko jen Slovensko.

Kurzovní listek ČNB

3. 10. 2005 (střed)

EUR, 1	29.610
Kanada, 1	21.278
Slovensko, 100	76.215
USA, 1	24.811

Kultura

Hudební festival Mahler

Jihlava již po čtvrté

Od 9. září se v Jihlavě, Havlíčkově Brodě a v Kalištích u Humpolce konala série výstav, hudebních a divadelních představení k oslavě odkazu Gustava Mahlera. Úvodní vernisáž na téma "Historie Židů v Čechách a na Moravě - Židovské tradice a zvyky" byla připravena v rodném domě Gustava Mahlera, festival jako takový zahájila Mahlerova 9. symfonie, přednesená Národním symfo-

nickým orchestrem pod vedením dirigenta Petra Vronského, v chrámu svatého Ignáce v Jihlavě. Vyvrcholením festivalu bylo společné vystoupení Kristiny a Martina Kašíkových v Dvořákových Slovanských tancích 14. září v sále Staré radnice v Havlíčkově Brodě. 19. listopadu vystoupí v programu "Mahler - Dvořák - Verdi" tenor Štefan Margita a mezzosopranistka Kateřina Hebelková. Festival pořádá Občanské sdružení Mahler 2000, letošní ročník je již čtvrtý v pořadí. Společnost se kromě festivalu stará i o rekonstrukci domu Gustava Mahlera v Kalištích u Humpolce. Jedním z dalších kroků k upomenutí osobností spjatých s Mahlerovým odkazem, je vysazování růží v "Rosariu Gustava Mahlera", ku příkladu na památku Václava Neumanna, Zdeňka Košlera, Rafaela Kubelíka, Karla Ancerla, růže Zubina Mehty, dvě růže z Velké Británie od Společnosti Antonína Dvořáka a Grahama Melville - Masona.

Dirigent Charles Mackerras vystoupil v Praze

V úterý 13. září měli milovníci vážné hudby možnost slyšet ve Smetanově síni Obecního domu jednoho z nejvýraznějších světových dirigentů, sira Charlese Mackerrase. Symfonický orchestr FOK zde pod jeho taktovkou zahrál několik děl od Antonína Dvořáka. Po koncertní předehře s názvem V přírodě následovala čtyřdílná symfonie č. 8 G dur op. 88. Hlavním bodem programu byla jedna z Dvořákových nejslavnějších skladeb, Symfonie č. 9 e moll Z Nového světa, která je neodlučně spjata se skladatelským působením na Národní konzervatoři v New Yorku. Sir Mackerras je po světě

proslavený zejména dirigováním skladeb Leoše Janáčka. Není bez zajímavosti, že se kvůli nim naučil mluvit česky, aby hudbě českých skladatelů lépe porozuměl. Je také nositelem řady ocenění a vyznamenání, v roce 1996 mu například byla v ČR udělena medaile Za zásluhy. Letošní rok je pro něj rokem přelomovým. Kromě toho, že dovršuje významné životní jubileum (v listopadu oslaví 80 let), obdrží také jako první dirigent Medaili za hudbu od britské královny Alžběty II.

World Press Photo doputovalo

do pražského Karolina

Napjatá situace v Iráku, následky zemětřesení v jiho-východní Asii, tragedie v Beslanu, pracovní podmínky v Číně - to byla témata dominující letošní výstavě World Press Photo. V Praze byly vítězné snímky k vidění již tradičně v Karolinu, letos od 9. září do 2. října. Návštěvníkům se v historických prostorách nabídly desítky fotografií doplněné dvoj-jazyčnými popiskami, které informovaly o kategorii, získané ceně a pomohly osvětlit historii snímku. Celkový dojem byl poměrně ponurý - rok 2004 byl bohatý na tragedie a tuto skutečnost nejprestižnější výstava žurnalistických a dokumentárních fotografií věrně odrážela. Emocionálně působivé byly také krátké série ze života uprchlíků, chudinských čtvrtí a utlačovaných menšin. Velký prostor byl věnován beslanské tragedii a podobně jako loni také válce v Iráku - záběry ukazovaly jak utrpení obyčejných Iráčanů, tak úmrtí a zranění na straně americké armády. Jako vítěznou fotografii roku 2004 určila porota snímek indického fotografa

Arko Datta, pracujícího pro agenturu Reuters, který po úderu tsunami zachytil svým fotoaparátem ženu truchlící nad ztrátou utonulého příbuzného. Z jiného úhlu se přírodními katastrofami zabývá vítězná série snímků v kategorii Příroda - Carsten Peter se vydal s odvážnými meteorology na lov tornád. Kategorii Každodenní život vyhrál dánský fotograf Jan Grarup, upozorňuje na problémy rómské menšiny na Slovensku. Sérii fotografií Itala Alessandra Digaetana speciálně ocenilo město Praha. Zachycuje osudy sanghajských rodin, které se nechtějí vzdát svých starých domů ve prospěch výstavby moderních mrakodrapů. Výstava nabídla také odreagování - díky kategorii Příroda a Sport. Letošního ročníku se zúčastnilo 4 266 profesionálních fotografů ze 123 zemí světa. Porota vybírala z více než 600 tisíc snímků a ocenila 32 autorů z 24 zemí světa.

Štěstí vstoupilo do kin

Další celovečerní film Bohdana Slámy nazvaný Štěstí měl premiéru 14. září. Hereckým obsazením i celkovou atmosférou volně navázal na předchozí snímek Divoké včely. Právě Divoké včely už předznamenaly Slámův autorský rukopis - prostý příběh s tragickým vyzněním a zdáním autenticity, herecké podání na hranici improvizace a zejména silný vnitřní náboj. Neutěšená mostecká krajina, ze které i přesto číší zvláštní kouzlo, přesně zapadá do celkové atmosféry vyprávění o složitém a nekonečném hledání štěstí. Sláma poskytl prostor třem hereckým osobnostem současného českého filmu - Taťaně Vilhelmové (Monika), Anně Geislerové (Dáša) a Pavlu Lískovi (To-

nik), kteří hrají staré dobré kamarády ze sídliště. Hodná Monika sní o cestě do Ameriky za svým přítelem. Schizofrenní Dáša se utápí v depresích a není schopná postarat se o své dvě děti. Životní smolař Toník je zamilovaný do Moniky a bydlí se svou tetou ve staré barabizně u vrakoviště. Dáša se musí jít léčit a Monika obětuje svůj sen, odejde bydlet k Toníkovi a oba nahradí dětem chybějící rodinu. Všichni společně zazijí okamžiky krátkého a křehkého štěstí, než si děti odveze jejich pravá matka. Vše se zhroutí a Monika s Toníkem musí hledat znovu, tentokrát každý sám. Všichni tři herci předvádějí herecký koncert. Vydatně jim pomáhají Bolek Polívka se Simonou Stasovou, odborníci na kuchyňské hádky, Zuzana Kronerová a další.

Bienále současného umění představilo téměř 800 děl

Mezinárodní bienále současného umění 2005 v Praze s názvem Druhý pohled se konalo od 14. června do 11. září. Ve Veletržním paláci, Anežském klášteře a paláci Kinských ho za tři měsíce navštívilo více než 36 000 lidí. Organizace přehlídky se ujala Národní galerie Praha, pro niž bylo bienále akcí roku. Název pražského bienále Druhý pohled - posuny a proměny identity zcela vystihl charakter představovaných projektů, ve kterých se odrážejí hluboké změny současné civilizace. Vystavená byla díla z oblasti fotografie, videoartu a nových komunikačních médií, ale významnou část projektu představovaly tradiční umělecké obory, a to především malířství. Týmu jednácti světových kurátorů se podařilo shromáždit téměř 800 děl

od více než 400 umělců z 20 zemí světa. Šlo hlavně o díla vzniklá v posledním roce nebo speciálně zhotovená pro toto bienále. Letošní bienále přišlo o téměř všechny doprovodné programy. Zrušila je pražská Národní galerie, oficiálně kvůli technickým podmínkám. Podle kurátorů těchto alternativních hudebních a divadelních představení bylo vedení Národní galerie nespokojené s návštěvností pořadů.

Sport

Na Velké ceně ČR silničních motocyklů triumfoval Valentino Rossi

Na Masarykově okruhu v Brně se konal další ze závodů seriálu MotoGP. Během pátku a víkendu 26. - 28. srpna navštívilo okruh téměř 130 tisíc diváků. Ve všech kubaturách zhlédli motocykloví fanoušci napínavé souboje, ze kterých nakonec vyšli vítězně favorité. V nejvyšší třídě do 500 ccm slibovaly atraktivní závod již tréninkové výsledky. Z prvního místa startoval Španěl Sete Gibernau v traťovém rekordu 1:57.504 a další čtyři závodníci zajeli časy pod 1:58, hranici rekordu z minulého roku. Z vítězství v čase 43:56.539 se nakonec radoval italský šampion Valentino Rossi na Yamaze, který stál v Brně na nejvyšším stupni vítězů už popáté. Díky devátému triumfu v sezóně kráčí za dalším titulem v nejsilnější třídě. Zároveň má šanci vyrovnat rekord pěti vítězství v královské kubatuře, který doposud drží Australan Mick Doohan. Italské trio na pódiu doplnili Cappirossi na druhém a Biaggi na třetím místě. Zklamáný Gibernau, který s Rossim soupeřil o vítězství po celý závod, vyjel v posled-

ní zatažce kvůli technickým problémům z trati a soutěž nedokončil. V kategorii do 125 ccm dojel jako první švýcarský jezdec a vedoucí žebříčku světového poháru Thomas L=FBthi, který závodí za českou stáj Elite. Za ním skončili Fin Kallio a Ital Simoncelli. Souboj o vítězství v prostřední kategorii do 250 ccm mezi favoritem Pedrosou a Lorenzem skončil lépe pro nadějněho Španěla Pedrosu. Do budoucna se o něm hovoří jako o jediném možném konkurentovi Valentina Rossiho. Na třetím místě dojel Australan Stoner. Velmi dobrého výsledku dosáhli čeští jezdci Jakub Smrž na 11. místě a Radomil Rous na 14. místě. Na Velkou cenu Brna se přišli podívat také ministr pro místní rozvoj Radko Martínek a ministr průmyslu Milan Urban. Závod si nenechali ujít ani jezdec formule 1 David Coulthard, který je pravidelným návštěvníkem brněnské velké ceny, nebo Mick Doohan se svým americkým kolegou Jimem Readmanem. Ten objel čestné kolo na replice hony ze 60.let. O doprovodný program se postaral odborník na extrémní jízdu a

kaskadér Pepík Sršeň, který společně s dvěma dívkami předvedl kaskadérské vystoupení na motocyklu Yamaha.

České basketbalistky získaly poprvé v historii titul mistryň Evropy

Na mistrovství Evropy v Turecku se svěrenkyně trenéra Jana Bobrovského hladce probily turnajem a bez jediné prohry došly až do finále. V dramatické koncovce porazily v repríze předloňského finálového zápasu obhájkyně titulu z Ruska 72:70. Vítězství předcházelo bezchybné vystoupení ve skupině. Všechny pět zápasů skupiny A Češky vyhrály. S favorizovanou Francií 65:45, s Polskem 64:47. S potížemi zvládly i nečekaně těžké utkání proti Řecku (61:54), Německo porazily 76:50 a v posledním zápase skupiny zdolaly Lotyšsko 76:45. Ve čtvrtfinále porazily domácí Turecko 86:60 a v semifinále si poradily s těžkým soupeřem - Španělskem (76:66). Současně se kvalifikovaly i na MS 2006 v Brazílii. Nej-dramatičtější představení ale přinesl 11.září finálový souboj. České reprezentantky s výjimkou úvodu téměř po celé utkání prohrávaly. V polo-

časе dokonce o 12 bodů. Dvě minuty před koncem kapitánka Hana Machová vyrovnala na 68:68. Rusky se sice opět ujaly vedení, závěr však ovládly Češky. O zisku prvních zlatých medailí pro český ženský basketbal rozhodla osm sekund před koncem trojka reprezentační veteránky Evy Němcové. Bronzové medaile obhájily Španělky, které porazily v souboji o třetí místo Litvu 83:65.

Pražský běh ovládli

Keňané, Baldini až čtvrtý

Desetikilometrový okruh Mattoni Grand Prix v centru Prahy nejlépe vyhovoval keňskému vytrvalci Stanley-mu Salilovi, který proběhl cílem v čase 28:47. Vzácným hostem a zároveň favoritem závodu byl olympijský vítěz maratonu v Aténách Stefano Baldini, v Praze se ale musel spokojit se čtvrtým místem. "Bylo na mě moc dusno a horko, takže se mi moc nedařilo," prohlásil Ital. Na poloviční trati žen zvítězila po-čtvrté v sedmileté historii závodu Maďarka Aniko Kalovicsova, která časem 15:40 minuty zaostala jen o dvě sekundy za vlastním traťovým rekordem z roku 2000. S velkým náskokem porazila Ke-

ňanku Caroline Ch-eptanu-io-vou. Nejlepší z českých běžkyň Lenka Formanová skončila na šestém místě. Mezi muži doběhl osmý Čech Robert Štefko. "Bohužel to počasí mi vůbec nevyhovovalo, měl jsem celý závod problémy se žaludkem. S výkonem jsem proto absolutně nespokojen," řekl na tiskové konferenci. Celkově si ale zahraniční běžci závod pochvalovali. "Je to pěkný závod, když mě pořadatelé pozvou, rád se sem příští rok vrátím," dodal Salil po závodu, který odstartoval premiér Jiří Paroubek. Také Kalovicsova slíbila, že se do Prahy vrátí. "Ráda tady závodím, je to krásné město," prohlásila poté, co doběhla svůj šestý pražský závod. Salil získal odměnu ve výši 1200 eur a automobil, Kalovicsova si na své konto připsala 800 eur. Matoni Grand Prix je nejkratší ze tří běžeckých závodů série Prague International Marathon. Vytrvalci se vrátí do centra Prahy nejdříve 2.dubna, kdy startuje Hervis 1/2 maraton a poté 22.května na klasický 42,195 km dlouhý Volkswagen maraton.

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, Secretary -Treasurer
Mary Ann Mahoney, President

Chicago Representatives

Loretta Moravec
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

CZECH RADIO SCHEDULE

for the Cleveland Area

WERE 1300 AM

Saturdays 2.00 – 3.00 p.m. Host: Frank Moravcik

Sundays 1.00 – 3.00 p.m. Host: Joe Kocab

Jerry Jiráček

Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti
na rádiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 am

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Benedikt XVI. zahájil synod o eucharistii

Téma synodu, který začal 2.října, se vztahuje k právě probíhajícímu Roku eucharistie a zní: "Eucharistie: zdroj a vrchol života a poslání církve". Na zahájení eucharistického synodu, kterého se ve Vatikánu účastní 256 biskupů ze 118 zemí světa, papež Benedikt XVI. řekl: "Církev je přesvědčivá jen natolik, nakolik hlásá Krista." Ve své promluvě papež mj. uvedl: "Katolické učení o eucharistii, které závazně definoval Tridentský koncil, musí církevní společenství přijímat, žít a předávat vždy novým způsobem, vhodným pro danou dobu. (...) Křesťanská společenství musejí být eucharistická, aby mohla předávat Krista a ne jen ideje nebo hodnoty bez ohledu na to, jak ušlechtilé nebo významné jsou." V homilii při mši, která synod 2.10. otvírala, papež hovořil i o současné společnosti, která se snaží vytěsnit Boha z veřejného života. "Tolerance, která připouští Boha jen jako soukromý názor, ale upírá mu jeho veřejnou sféru - ve světě a v našem životě, není tolerance, ale pokrytectví." Papež hovořil také o církvi na Západě a charakterizoval ji slovy "sebelitost, konflikt a lhostejnost". V závěru své promluvy Svatý otec vyslovil naději, že "Bůh nezkłame a zvítězí, láska zvítězí". Biskupský synod uzavírá Rok eucharistie, který vyvrcholí 23.10. Misijní nedělí.

Papež se osobně setkal s Hansem Küngem

K privátní schůzce se sešli papež Benedikt XVI. a švýcarský "teolog disident" Hans Küng v Castel Gandolfu v sobotu 24.září. K této schůzce uvedl některé podrobnosti ředitel Tiskového střediska Svatého stolce. Joaquin Navarro-Valls řekl, že schůzka proběhla v otevřené a přátelské atmosféře. Oba její aktéři se shodli na tom, že v rámci setkání nemá smysl pouštět se do diskuse o přetrvávajících dogmatických rozdílech mezi švýcarským teologem a učitelským úřadem katolické církve. Diskuse se naopak soustředila na oblast etiky a na otázky dialogu přírodních věd a křesťanské víry. V komuniké zveřejněném v němčině je uvedeno, že "profesor Küng zdůraznil, že jeho projekt 'etiky světa' je vzdálen od abstraktních intelektuálních konstrukcí; ale ukazuje hodnoty, které sblíží velká světová náboženství navzdory všem jejich rozdílům, a které mohou být brány za přesvědčivé argumenty - díky jejich racionální povaze - pro sekulární společnost". Papež ocenil přínos profesora Künga k rozvoji mezináboženského dialogu a dialogu se sekulárním světem, prostřednictvím kterého se snaží specifikovat základní hodnoty pro současného člověka. Benedikt XVI. zdůraznil, že obnova vědomí základních lidských hodnot je jednou z fundamentálních myšlenek jeho pontifikátu. Svatý otec také podpořil Küngovu snahu o prohloubení dialogu církve s přírodními vědami. Vědci by se na druhé straně neměli ve svém výzkumu vyhýbat otázkám souvisejícím s existencí Boha. Profesor Küng na Benediktovi XVI. ocenil jeho podporu mezináboženského dialogu a snahu setkávat se s rozličnými sociálními skupinami moderního světa. 77letý Hans Küng byl v roce 1979 suspendován jako profesor teologie katolické univerzity Kongregací pro nauky víry, ještě před nástupem kardinála

Josepha Ratzingera coby prefekta této kongregace. Oba teologové se znají od roku 1957, kdy Ratzinger vypracoval oponenturu na Küngovu disertační práci. Jak papež Benedikt XVI. uvedl ve své autobiografii, ačkoliv nesouhlasil s mnohým, co bylo v této práci uvedeno, vážil si dobrých osobních vztahů. Na žádost Hanse Künga byl Joseph Ratzinger přijat jako profesor dogmatické teologie na univerzitě v německém Tübingenu, kde Küng sám učil.

Ministři Svoboda a Jandák jednali o církvích

Ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda se 30.září v Čerinském paláci setkal s ministrem kultury Vítězslavem Jandákem. Tématem schůzky byla nadcházející cesta ministra Svobody do Vatikánu a postup obou ministerstev ve věci smlouvy mezi Českou republikou (ČR) a Svatým stolicí. Mezi oběma ministry panuje shoda, že stávající podoba dojednané smlouvy mezi ČR a Vatikánem, která dosud nebyla ratifikována, je vyhovující. Nové jednání o smlouvě se Svatým stolicí není na pořadu dne. Ministr Svoboda apeloval na sestavení mezi-resortního týmu vlády ČR pro jednání s církvemi a oba ministři se shodli na prospěšnosti takového kroku. Rovněž ze strany církvi by Cyril Svoboda a Vítězslav Jandák uvítali ustavení podobného uskupení coby partnera pro dialog se zástupci vlády. Tisková zpráva Ministerstva zahraničních věcí je uveřejněna po dohodě s tiskovým odborem ministerstva.

Setkání biskupů Evropy a USA

Na první schůzce svého druhu se sešli 21.-23.září v Bruselu. biskupové z Komise biskupských konferencí zemí Evropské unie (COMECE) a Biskupské konference USA (USCCB), aby uvažovali o větších světových problémech v souvislosti s transatlantickými vztahy. Na pořadu byla řada záležitostí včetně míru na Balkáně a ve Svaté zemi, výzvy globální bezpečnosti, podpory vývoje v Africe, potřeby mezináboženského dialogu s islámem, potíží migrantů a utečenců a úlohy náboženství ve veřejném životě. Biskupové souhlasili, že spolupráce mezi Evropskou unií (EU) a USA je zásadní, pokud mají mír a spravedlnost vítězit nad konflikty a beznadějí ve světě. Za tím účelem se zavázali podporovat trvalou komunikaci a spolupráci mezi COMECE a USCCB k společnému dobru všech lidí. Shromáždění biskupové znovu vyjádřili naději, že OSN podnikne reformy nezbytné k řešení problémů, jež obklopují nejchudší a nejvíce na okraj postavený lid zvláště v Africe. S uspokojením nad nedávným pokrokem v oblasti míru na Středním východě, biskupové znovu potvrdili svou jednoznačnou solidaritu s církví ve Svaté zemi. Snahy k zajištění pevného a trvalého míru musí být zintenzivněny v této kritické době s podporou a intervencí EU a USA, která je podstatná pro řešení dané situace. Biskupové hovořili o otázkách týkajících se úlohy náboženství ve veřejném životě a vztahů mezi křesťanstvím a islámem. Zdůraznili, že náboženská svoboda a mezináboženský dialog jsou podstatné k zajištění míru ve světě.

Podle zpráv České biskupské konference

Slovenský kostel Svatého Pavla v Chicagu

Na začátku minulého století se usadilo asi 60 slovenských rodin ve vzdáleném jihozápadním předměstí Chicaga v Chicago Heights. Obsadily vyvýšenou oblast čtyř městských bloků, ohraničenou ze tří stran železnicí. Továrna Thrall car a cihelna se svým jílovým dolem uzavírala tuto slovenskou enklávu z východní strany. Ačkoliv bylo v Chicago Heights pět farností, které sloužily potřebám německých, irských, polských, litevských a italských katolíků, Slováci se v žádné z těchto farností necítili doma. V roce 1913 získali souhlas arcibiskupa Jakuba Quigley k založení vlastní slovenské farnosti. Avšak když nebyl získán potřebný počet farníků a nutné finance, souhlas byl odvolán. A tak většina slovenských rodin navštěvovala bohoslužby v nedalekém kostele sv. Anny v převážně německé farnosti.

Slováci se ale nedali odradit. Založili spolek sv. Josefa, spolek sv. Anny a místní odbočku První katolické slovenské Unie. Příčiněním těchto spolků bylo získáno dosti peněz k zakoupení pozemku a také k započatí stavby kostela. Konečně J. Em. Jiří kardinál Mundelein pověřil Otce Jana Olšavského, faráře u slovenského kostela Svatého růžence, 2.července 1927 z založení nové farnosti v Chicago Heights. Nové farnosti dali farníci jméno sv. Pavla na počest slovenského kněze Otce Pavla Šišky z Wisconsinu, který neustále povzbuzoval své krajany k založení vlastní slovenské farnosti. Otec Olšavský zůstal ve farnosti jen několik měsíců a v prosinci 1927 na jeho místo nastoupil Otec Josef A. Job. Během jeho tříletého působení byl vybudován celý farní komplex. Za rok po jeho nastoupení 26.prosince 1928 posvětil Monsignor Viktor Blahunka, farář u slovenského kostela Nesvětějšího Srdce Pána Ježíše, základní kámen kostela sv. Pavla. Kostelní budova měla v suterénu farní sál a v horním poschodí kostela byly 4 školní třídy a 5 pokojů pro sestřičky. Náklady na stvbu si vyžádaly \$ 61,562. Vysvěcení kostela i školy vykonal pomocný biskup Bernard J. Sheil na svátek Panny Marie Sedmibolestné – Patronky Slovenska 15.září

Slovenský kostel Svatého Pavla v Chicagu

1929. Do farní školy, ve které vyučovaly františkanky ze St. Louis, MO, bylo zapsáno 140 žáků.

V prosinci 1931 Otec Eduard Sendek byl ustanoven třetím farářem ve farnosti sv. Pavla. Otec Job odešel na své dřívější místo do slovenské farnosti sv. Šimona apoštola. Během svého 33 letého působení Otce Sendeka se vystřídaly ve vedení farní školy dominikanky z Oxfordu, ze státu Michigan a sestry sv. Cyrila a Metoděje z Danville, Pensylvanie. Po celé ty roky nebylo zapsáno do školy nikdy více než 150 žáků. I když se farníci snažili sebevíce školu finančně zajišťovat, počet žáků se stále zmenšoval, až po roce 1960 klesl na 60 žáků a v roce 1965 byla škola zavřena. Téhož roku Otec Sebdek odešel do výslužby a zůstal u sv. Pavla jako „Pastor emeritus“ a řízení farnosti převzal jako administrátor Otec Raymond P. Nugent do září 1968 a pak opět jako administrátor Lawrence Kenney. Teprve v březnu 1972 byl ve farnosti sv. Pavla ustanoven farářem Otec Bernard Guirsch, po němž byla pojmenována ulice před kostelem.

5.května 1974 slavit Otec Eduard Sendek děkovnou mší svatou u příležitosti jeho padesátého výročí vysvěcení na kněze. Tehdy do farnosti patřilo 235

rodin, ale většinou jiných národností. Od té doby se farnost stále více zalidňuje, takže v současné době má asi 850 zaregistrovaných rodin. Kapacita kostela se 300 míst k sezení již nestačí. Farářem je Otec William T. O'connor, irského původu a diákonem Juan L. Garza, španělského původu. V týdnu se střídají mše anglické a španělské, v neděli jsou tři mše anglické a 2 španělské.

Na základním kameni lze čít nápis: St. Paul Slovak church A.D. 1928. nad hlavním vchodem kostela je v pískovci vytesaný nápis Kostol sv. Pavla a nad ním nad okny bývalé školy: St. Pavel Slovak School. Po bohu vchodu do chrámu upoutá pozornost každého návštěvníka památník v podobě anděla míru se jmény padlých farníků v druhé světové válce. Všechna jména, a je jich deset, znějí slovensky. V zahrádce na boční straně kostela je vkusná jeskyňka Panny Marie Lurdské.

Myslím, že Slováci mají důvod být opravdu hrdí, že jejich předkové založili kostel, kolem kterého je dosud kvetoucí farnost, i když již ne slovenská. Tak to v životě bývá – jeden v potu tváře sází, druhý s námahou zalévá a teprve ten třetí sklízí bohaté plody.

Připravil Karel J. Chrobák

Můj přítel Benedikt XVI.

Přinášíme odpovědi na dotazy, které byly položeny jezuitovi Otci Josefu Fessiovi, SJ ohledně papeže Benedikta XVI., a na které odpověděl 21. dubna na letišti než odletěl do Říma na slavnostní uvedení do služby papeže Benedikta XVI.

Vy jste v dlouhodobém vztahu s papežem Benediktem XVI. Můžete nám popsat, jak jste se s ním setkal?

Poprvé jsem potkal Otce Josefa Ratzingera, když jsem přišel do Regensburgu v tehdejší Západní Německu na podzim 1972. Tehdy jsem tam začal svoje doktorandská studia a on byl vedoucí mé práce. Jak jsme se spolu seznámili, to je kapitola sama pro sebe. Svá teologická studia jsem začal na jezuitské teologické fakultě v Lyoně ve Francii. Tam jsem se seznámil s Otcem Henri de Lubac, SJ, obdivuhodným knězem a slavným teologem. Když nadešel čas, abych se rozhodl pro téma své doktorské práce, požádal jsem ho o radu. Okamžitě mi řekl, že by má doktorská práce měla být o Otci Hans Urs von Balthasarovi, kterého pokládal za jednoho z největších teologů doby, ne-li všech dob. Když jsem se ho ptal, kde by měl svá studia absolvovat, zase mi okamžitě řekl: „Jděte do Regensburgu a udělejte je pod vedením Josefa Ratzingera; on je skvělý mladý teolog.“ Otec de Lubac laskavě napsal Otci Ratzingerovi doporučující dopis a Otec Ratzinger, který již nepřijímal další studenty na doktorské práce, neboť jich měl velké množství, mne přijal díky doporučení Otce de Lubac.

Josef Ratzinger byl tehdy tak jako nyní velice klidnou a laskavou osobou, vždy ochotnou naslouchat; ale když promluví, tak mluví velice jasně a s hlubokým porozuměním. A tehdy každý cítí jeho laskavost, otevřenost a moudrost.

Jak váš vztah pokračoval během dalších let?

Studenti, kteří dosáhli doktoráty pod vedením kardinála Ratzingera založili tzv. Schüller Kreis (Studentský kroužek), který měl každoroční schůze. Tyto schůze trvaly obvykle dva až tři dny, bývaly v klášteře, měly specifické teologické téma a jednoho nebo dva pozvané řečníky. Společně jsme sloužili mši svatou, společně jsme jedli, poslouchali přednášky a společně jsme o nich diskutovali. Večer jsem se sesedl kolem stolu a nad sklenkou bílého vína vedli přátelský rozhovor.

V letech 1987 – 1989 čtyři kněží pod vedením kardinála Ratzingera plánovali a pak založili „Společnost de Lubac, Speyer, von Balthasar“, jejímž hlavním cílem bylo založení formačního domu v Římě nazvaného „Casa Balthasar“ (Balthasarův dům). Ti čtyři kněží o nichž hovořím byli Otec Jacques Servais, SJ, který je dnes rektorem Casa Balthasar, Otec Mark Quillet, který je nyní kardinál a arcibiskup v Qebecku, Otec Christoph Schoenborn, OP, který je nyní kardinálem a arcibiskupem ve Vídni a já. (Jezuité podle svých pravidel jsou zavázáni, aby nevyhledávali a ani nepřijímali církevní hodnosti. Servais a já jsme je nežádali ani nám nebyly nabídnuty.) Od roku 1989, kdy byla Casa Balthasar zřízena, jsme se každoročně scházeli, abychom zjistili, jak jsme pokročili a vytyčili plán pro další rok. To nám umožnilo setkat se s kardinálem Ratzingerem, který se účastní schůzky, večere i následující zábavy. Také jsem měl možnost během těch roků ho navštěvovat v jeho bytě nebo kanceláři.

Jak jste se rozhodl publikovat práce kardinála Ratzingera, a proč jste zvolil Ignatius Press, aby publikoval tolik jeho děl v anglickém překladu?

Ignatius Press vznikl v roce 1978 a naše první knihy byly publikovány v roce 1979. Původním cílem bylo zpřístupnit v angličtině díla současných evropských katolických teologů. Začali jsme s Ludvíkem Bouyer a Hans Urs von Balthasarem. Brzy jsme na náš seznam autorů přidali kardinála Ratzingera. Ten s povděkem přijal Ignatius Press jako svého anglického vydavatele.

Jaký je vliv Urs von Balthasara na nového papeže?

Důvod proč mě Otec de Lubac poslal dělat mou disertační práci o von Balthasarovi k Otci Ratzingerovi byl ten, že Otec Ratzinger byl osobním přítelem a zároveň obdivovatelem učení von Balthasara. A skutečně von Balthasar má hluboký vliv na papeže Benedikta XVI., tak jako na každého, kdo prostuduje jeho rozsáhlé a bohaté dílo.

Které z jeho děl byste doporučil těm, kteří by rádi věděli, jakým směrem se bude ubírat pontifikát Benedikta XVI.?

Pro ty, kteří by rádi měli ideu směru vlády nového papeže, bych doporučil začít

s prostudováním „The Ratzinger Report“ (Ratzingerův referát). Je to rozhovor, který poskytl roku 1985 novináři Vittorio Messori. Kardinál Ratzinger v něm otevřeně poukázal na silné a slabé stránky církve v tehdejší době. Od té doby se nic moc velkého nezměnilo mimo zvýšení entuziasmu způsobeného charismatickým papežstvím Jana Pavla II. Ty náročné úkoly zůstávají.

Jakým člověkem je papež Benedikt XVI.? Co můžete říci ohledně jako pověsti jako „dozorce“ víry?

Jako člověk je papež Benedikt XVI. zdvořilý, vřelý, mluví jemným hlasem, se stále přítomným smyslem pro humor a zářícíma očima. Nikdy jsem ho neslyšel rozněvaného anebo, že by zvýšil svůj hlas. Naslouchá pozorně lidem, zatím co je jasný a pevný ve svých vyjádřeních o pravdách katolické víry, vždy mluví a píše s hlubokou zdvořilostí a respektem. Má titul dozorce víry, neboť ten mu byl uložen. I když jednal s disidentními teology, byl vždycky otevřený, spravedlivý, důkladný a objektivní. I když se stále objevují námitky proti „tajnosti“ Kongregace pro nauku víry, není pro to skutečně žádný podklad. Kongregace pracovala s naprostou otevřeností. Nenapadá mě nikdo ve Vatikánu, kdo by byl více otevřen k rozhovoru nebo otázkám ohledně jakéhokoli tématu více než právě kardinál Ratzinger. Ovšem když je nucen z titulu své funkce povědět někomu, kdo sám sebe pokládá za dobrého katolika, že to, co ta osoba učí nebo obhazuje, je neslučitelné s katolickou pravdou, často se to nesnadno přijímá. Když se mám pokusit vysvětlit nepřátelství vůči kardinálu Ratzingerovi, tak myslím, že je to pouze promítnutí hněvu těch,

kteří jsou opravováni, vůči tomu, kdo má zjednat nápravu.

Srovnání s Janem Pavlem II. bude nevyhnutelné. Odvážil byste se toho srovnání a několika myšlenek v poměru mezi tehdy kardinálem Ratzingerem a papežem Janem Pavlem II.?

Určitě papež Benedikt XVI. a papež Jan Pavel II. byli nejbližšími spolupracovníky. Jan Pavel II. povolal kardinála Ratzingera do Říma v roce 1981, aby vedl Kongregaci pro nauku víry a on tento úřad zastával až do doby, kdy byl v roce 2005 zvolen papežem. Žádný prefekt vatikánské Kongregace nezůstal ve stejné pozici tak dlouhou dobu. Obvykle přicházel Ratzinger ke Svatému otci jednou týdně, aby s ním prodiskutoval, co bylo v té době důležité. Oba mají „charisma“ ale různého druhu. Papež Jan Pavel II. byl hercem na světovém jevišti, otevřený a s osobním magnetismem takřka hmatatelným. Ale papež Benedikt XVI., zatímco klidnější a více usebraný ve svém vystupování, vyzařuje také srdečnou dobrotu, kterou pocítují všichni, kteří se s ním setkali. Já si myslím, že Jan Pavel II. obzvláště v jeho prorocké roli hlásal Krista celému světu. Papež Benedikt XVI. bude dělat totéž, ale věřím, že se více zaměří na hierarchii Církve svaté. Tak jako sv. Benedikt svými kláštery pronikl a vytvářel vznikající křesťanskou civilizaci v Evropě, papež Benedikt XVI. se zaměří na slavení mše svaté, na slavné a správné slavení liturgických pobožností, aby tak církev sama byla lépe schopna vstoupit do světa a být světlem národům.

Proč si myslíte, že kardinál Ratzinger byl zvolen tak rychle papežem?

Mohu pouze spekulovat o tom, proč Ratzinger byl zvolen tak rychle. Myslím si, že velkou roli v to hrály následující důvody. V konkláve, ve kterém byl zvolen v roce 1978 Jan Pavel II., všichni nebo téměř všichni kardinálové měli velkou možnost jeden druhého poznat během čtyřletého Druhého vatikánského koncilu, který probíhal od roku 1962 do roku 1965. Proto měli daleko lepší osobní znalost svých kolegů. Avšak s rozšířením kardinálského kolegia a zvláště, když noví kardinálové jsou ze vzdálených částí světa, tak si myslím, že většina kardinálů neznala většinu jiných kardinálů. Pochybuji, že v tak důležitém rozhodnutí, obzvláště někdo se zkušeností v administraci by chtěl zvolit někoho, koho dobře nezná. Jelikož kardinálové poznávají jeden druhého, když se scházejí, a to se většinou děje v Římě,

takže samozřejmě kardinálové žijící v Římě nebo blízko Říma a kteří navštěvují často Řím jako ti z Itálie a Západní Evropy znají jeden druhého více. Ti mají větší možnost sledovat z blízka psaní a jednání svých kolegů. Pro tyto důvody si myslím, že nejpríjemnější kandidáti byli z těchto skupin.

Ale kardinál Ratzinger byl jistě nejvíce známý mezi kardinály. Byl starší, publikoval mnoho knih, přednášel na mnoha místech světa, byl na výsluní veřejnosti jako prefekt Kongregace pro nauku víry. Byl neobyčejně respektován i těmi, kteří s ním nesouhlasili. Takže, i když bylo velké napětí během konkláve, nyní, když již byla vykonána volba, se téměř zdá, že jinak nemohla dopadnout. Přestože zde byli kandidáti s neobyčejnými kvalitami, opravdu zde nebyl žádný, kdo by měl jeho hloubku vzdělání a zkušenosti obzvláště ve vedení vatikánských kuriálních kongregací.

Kritici poukazují, že Benedikt XVI. je spíše zaměřen „dozadu“ než „dopředu“ a že ve skutečnosti je proti Druhému vatikánskému koncilu. Jak odpovíte na toto obvinění?

Každý papež a každý katolík musí mít oboje zaměření „dozadu“ a „dopředu“. Pravdy katolické církve jsou Boží poselství svěřené chybujícím lidským bytostem Bohem samým skrze jeho Syna Ježíše Krista. Naším úkolem je, abychom toto poselství přijali, o něm rozjímali, přivlastnili si je, vysvětlovali je, obhajovali je a neporušené předávali. Jan Pavel II. to dělal. Kardinál Ratzinger to dělal jako prefekt Kongregace pro nauku víry a já nepochybuji, že papež Benedikt XVI. v tom bude pokračovat. Pokud se týče vatikánského koncilu, papež Benedikt XVI. byl na něm jako teologický odborník a poradce. Velmi ovlivňoval jeho průběh a je pokládán za jedno z jeho architektů. A ve svém prvním projevu jako papež v následujícím dni po svém zvolení jasně prohlásil, že plně stojí za Druhým vatikánským koncillem. Důrazně řekl: „Při nastoupení do svého úřadu prohlašuji, že je vhodné, abych vás jako nástupce Petrův ujistil o mém pevném rozhodnutí uskutečňovat ustanovení Druhého vatikánského koncilu ve stopách svých předchůdců a ve věrném pokračování dvoutisícileté tradice církve.“ To je prohlášení typické pro kardinála Ratzingera. Přesvědčuje nás zde jasnými termíny, že je papežem koncilu. Říká však také, že se vynasnaží o uskutečnění jeho výnosů. Zde je naznačeno, že

koncilní dokumenty ještě nebyly plně uskutečněny. Dále zdůrazňuje, že skuteční jeho výnosy v souladu s tradicí. Je to jasné prohlášení, že nevidí koncil jako rozpor s tradicí, ale jako pokračování tradice.

Co byste odpověděl těm, kteří by rádi věděli něco o duchovním životě nového papeže? Chová nějakou zvláštní úctu k Panně Marii a jiným svatým?

Nový papež se narodil na Bílou sobotu a byl přinesen svými rodiči do farního kostela a pokřtěn při velikonoční vigílii. Takže byl narozen jak přirozeně, tak nadpřirozeně uprostřed velkého Velikonočního tajemství Církve. Slyšel jsem od něho velmi jasně, že jeho život byl od začátku liturgický; že se vždycky cítí živen sloužením mše svaté a modlitbou breviáře. Obdivoval svého kolegu von Balthasara pro jeho propagování teologie na kolenou a jeho díla by nemohla být napsána někým, kdo by nebyl člověkem hluboké osobní modlitby. Jeho pobožnosti jsou katolické pobožnosti ke svatým, obzvláště k jeho patronu sv. Josefu a ovšem k Panně Marii.

Víte jaké je jeho oblíbené jídlo? Jaká je jeho oblíbená hudba?

Nevím, jaké je jeho oblíbené jídlo, ale Mozart je jeho oblíbený skladatel. I když žije jednoduše, jako Bavorák se rád nají a poslechne klasickou hudbu. Sám také hraje na piano.

Mohl byste nám povědět nějaké osobní vzpomínky na nového papeže?

Je jich hodně, ale zatím jedna postačí. Kardinál Ratzinger byl požádán velmi skeptickým a agnostickým novinářem Petrem Seewaldem o neobyčejně dlouhé interview. Kardinál, jako vždy velkodušný, s tím souhlasil a uvolil se odpovědět na všechny jeho otázky i ty nejvíce nepřátelské. Po této zkušenosti, jejímž výsledkem bylo publikování knihy „Sůl země“ se Petr Seewald stal katolíkem. Později výsledkem dalšího dlouhého interview byla kniha „Bůh a svět“. Seewald, který na začátku sarkasticky nazval kardinála Ratzingera Božím rotweilerem (jedná se o druh psů vyznačujících se silou a zuřivou útočností) a pancéřovým kardinálem, jej později prohlásil za člověka, který ve skutečném životě může obměkčit srdce nejzatvrzelejšího skeptika. On dal celý svůj život a všechny své schopnosti do služeb Boha a církve. A když mluví, tak mluví silou, jež nevychází z něho, ale zázračně pracuje skrze něho.

Ze Signs and Wonders for Our Times, Spring 2005 přeložil Karel Chrobák

Jeho Eminence Miloslav kardinál Vlk v Chicagu

Uprostřed prázdnin nás překvapil Otec biskup Petr Esterka z Kalifornie radostnou zprávou, že do Chicaga přijede pražský arcibiskup J. Em. Miroslav kardinál Vlk. Ve čtvrtek 15. září 2005 jsme ho v čele s Otcem biskupem Petrem Esterkou přivítali na letišti O'Hare, kam přiletěl z Říma, kde den před tím u svého titulárního kostela sv. Kříže uvedl do funkce tamějšího nově zvoleného cisterciáckého opata. Vzácný host z Prahy byl ubytován v nově zařízeném pohostinském pokoji našeho Misijního domu.

Přivítání kardinála Miloslava Vlka na chicagském letišti

V pátek ráno poskytl pan kardinál rozhovor pro české rádiové vysílání v Chicagu vedené Jerry Jirákem, telefonicky hovořil s chicagským arcibiskupem Františkem kardinálem Georgem a potom odjel do benediktinského opatství sv. Prokopa v Lisle, kde se zúčastnil poledních chórových modliteb a oběda se zdejšími bratry, se kterými potom přátelsky pobesedoval. Pan kardinál též projevil osobní přání poznat život některých českých rodin v Americe, a tak rád přijal pozvání rodiny Slívovy z Naperville. Dr. Vladimír Slíva se svou manželkou Renatou přišli do Chicaga z Prahy a zde se svými osmi dětmi, která se jim v Americe narodily, patří mezi vzorné katolické rodiny našeho společenství. Když postupně děti Slívovi odpoledne přišly ze školy, zahrály a zazpívaly panu kardinálovi společně několik národních písní a skladeb vážné hudby. Navečer ještě navštívil pan kardinál rodinu Chybikovu, která připravila výbornou večeři, a kde bývá pravidelným hostem pan biskup Esterka. Večer jsme pak společně slavili mši svatou v improvizovaném prostředí rozestavěné kaple Misijního domu, která je mnohem větší než ta původní, a tak mohla pojmut velkou skupinu našich krajanů, kteří se zde ten den shromáždili na mši svatou. Byl zrovna svátek sv. Ludmily, přední české světice. Mši svatou s panem kardinálem koncebrovali biskup Esterka a náš misionář Otec Hladík. Po mši svaté následovala přátelská beseda při níž pan

Návštěva benediktinského opatství v Lisle

kardinál odpovídal na otázky přítomných ohledně situace v Církvi v České republice. Dokonce návštěvníci z Blatnice pod sv. Antonínkem ho zvali, aby přijel ke sv. Antonínkovi na pouť.

V sobotu před polednem přijeli pro pana kardinála přátelé ze sdružení „Focolare“, jehož je pan kardinál dlouholetým členem, aby v jejich chicagské komunitě strávil několik hodin. Odpoledne pak natočil pan kardinál rozhovor pro Československou televizi v Chicagu - Euro TV. Večer pan kardinál sloužil v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru slavnostní pontifikální mši svatou. Spolu s ním koncebrovali Otec biskup Petr Esterka, Otec Dušan Hladík a Otec Odilo Crkva, OSB. Slavnostní atmosféru v zaplněném kostele zvýšila skupina mužů a žen v malebných národních krojích, které reprezento-

Na návštěvě u rodiny Slívovy

valy různé regiony naší staré vlasti. Krojované páry zaplnily celý presbytář a obklopily obětní stůl. Naše chrámová schola doplnila lidový zpěv při mši svatě krásnými zpěvy rytmických písní, které se panu kardinálovi velice líbily. Ve své homilii pan kardinál opravdu „zajel na hlubinu“, když vhodně spojil první čtení z 25. neděle a evangelium. Poukázal na to, že spravedlnost Boží je jiná než lidská, neboť je založená na nevyčerpatelné lásce, jež vrcholí v obětování sama sebe v Eucharistii. Dále pan kardinál vybídl věřící k opravdovému odpuštění a smíření a vyzýval k uchování jednoty.

S našimi pracovníky v nově budované kapli Misijního domu

Po mši svatě se většina účastníků odebrala na slavnostní recepci do české restaurace „Klas“, jejíž organizace se obětavě ujala paní Adele Vacek a další ženy. Zde pan kardinál informoval přítomné o projektu centra Matky Terezy s novým kostelem, které má vzniknout na největším sídlišti jižní části Prahy, kde žije téměř sto tisíc obyvatel. Toto středisko má být otevřené pro všechny bez ohledu na věk, postavení nebo názorem či rasovou příslušnost. Má být místem, kde bude „příjemné pobývat“. Má zde být asi do dvou let postaven prostorný kostel a v přilehlých budovách, které se postupně budou budovat, bude středisko pro opuštěné matky s dětmi, pro seniory a místo pro řadu dalších aktivit. Centrum se stane součástí plánovaného náměstí a bude dostupné jak z dálnice, tak z blízké stanice Metra. Celý projekt je rozvržen asi na sedm roků a rozpočet přesahuje částku 100 milionů korun. Na tento projekt panu kardinálovi přispěli naši věřící společnou sbírkou, která vynesla asi \$ 2000 a mnozí jednotlivci přispěli ještě dalšími osobními dary. Všem paří srdečný dík a upřímné Pán Bůh zaplať.

V průběhu večere a po ní se téměř každý chtěl nechat vyfotit s panem kardinálem a on trpělivě přes velkou únavu tu obět přinášel. Také znovu odpovídal na četné dotazy přítomných, a tak se recepcie protáhla skoro až do půlnoci. Pan kardinál také ocenil úsilí zdejších krajanů o obnovu Misijního domu, poděkoval všem, kteří se obětavě zapojují do práce a celému dílu požehnal ke zdárnému dokončení.

Kardinál Vlk vpravo a biskup Esterka vlevo uprostřed krojované skupiny po mši svatě v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru

V neděli brzy ráno odletěl pak kardinál Miloslav Vlk v doprovodu biskupa Petra Esterky do New Yorku, aby tam navštívili místní českou komunitu, sloužili slavnostní mši svatou a zúčastnili se slavnosti vinobraní. V pondělí 20. září pak čekal pana kardinála hlavní úkol jeho cesty do Ameriky: Otevření výstavy „Prague The Crown of Bohemia, 1347 – 1437“ v Metropolitním muzeu umění v New Yorku, která prezentuje výtvarné umění z doby Lucemburků a mnoho exponátů bylo zapůjčeno právě z Prahy, přímo z Pražského hradu a arcibiskupství.

Otče kardinále Miloslave Vtku, Pán Bůh zaplať za Vaši milou návštěvu, je škoda, že to nebylo o pár týdnů později, abyste mohl posvětit náš opravený Misijní dům a dokončenou kapli. Těšíme se však, že Chicago někdy opět navštívíte a vše uvidíte již v plné kráse.

Rada České misie v Chicagu

Na závěrečné recepci uspořádané na počest kardinála Vlka v české restauraci Klas

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 - 4400

KARLIN CLUBROOM FRIDAY NIGHTS, 2005

Dancing from 8:00 PM - Midnite

Karlin Hall and Club

5304 Fleet Ave, Cleveland, OH

For details and updates call:
216 - 883 - 4760 or 216 - 581 - 3708

October **7: "FRIDAY NIGHT DANCE"**
 14: JOHN PASTIRIK
 21: JAM NIGHT WITH AL
 28: BOB LUBECK

November **4: "FRIDAY NIGHT DANCE"**
 11: BOB LUBECK
 18: JAM NIGHT WITH AL
 25:

*H. Marik
Sons*

Funeral Home of Berwyn

Slouží české komunitě čtyři generace

6507 W. Cermak Road, Berwyn, IL 60402

Phone: (708) 484 - 6310

Barbara Marik Baken - Director

Owned by SCI Illinois Inc.

Vřele upřímná vzpomínka na mého drahého manžela

*V náručí Boží, odkud jsme vyšli,
jednou se, Pepo, shledáme zas!*

*S bolným srdcem vzpomínám na den,
kdy mne zasáhla ještě těžko překonatelná bolest.
Letošního 14.října tomu bude totiž už devět let,
co mě předešel na věčnost můj milovaný manžel*

Josef Kejla

mistr krejčovský

V pokorné odevzdanosti do vůle našeho Stvořitele jsem přijala i tuto bolestnou ztrátu v pevné křesťanské naději, že až si Všemohoucí tvůrce všehomíra zavolá mne, zcela určitě se zase shledáme.

I když jsi mě tu zanechal o samotě, samotná nejsem, protože, drahý Pepo, do našeho shledání žiješ stále v mém srdci.

*Mše svatá za mého manžela bude obětována
v sobotu 15.října 2005 v 6.30 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.*

Děkuji Vám všem, kdo jste mého Pepíčka znali, vzpomenete-li si na něho se mnou v tiché modlitbě.

Z hluboké vděčnosti za 56 dlouhých a přece tak krátkých let společné cesty životem tuto něžnou vzpomínku věnuje

BOŽENA (BETTY) KEJLOVÁ, manželka

Něžná vzpomínka

*Na svátek Všech svatých 1. listopadu letošního roku
tomu bude již dvacet let co byl nenudále odvolán
z tohoto světa můj milovaný syn*

John "Jack" Vacek

PROFESOR A HISTORIK

Profesor Vacek graduoval jako člen PHI BETA KAPPA z NORTHWESTERN UNIVERSITY a byl Woodrow Wilson Fellow a Fullbright Scholar v Indii. Dosáhl též diplomů na Columbia University v New Yorku, Loyola University v Chicagu, na Goethově Institutu v Německu a Russian Institutu (Indiana University) a na Karlově Univerzitě v Praze.

Vyučoval na několika univerzitách po celém světě.

Ovládal sedm cizích jazyků.

Ač mu bylo teprve 38 let, svými rozsáhlými znalostmi, živým a láskyplným zájmem o každého studenta a posluchače jeho učitelský talent a výchovný vliv vyoral v jejich myslích úrodnou kulturní brázdou. Jeho české rodinné dědictví vykvetlo v jeho srdci v hluboký cit pro vlast jeho předků.

*Mše svatá za našeho v Pánu zesnulého Jacka
bude obětována v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru v sobotu 3.prosince 2005 v 6.30 hod. večer*

Děkujeme všem, kdo si v modlitbě
na něho vzpomenou s námi.

ADELE VACEK, maminka
Dr. MARGARET VACEK TRYBUS, sestra
s rodinou

Úmrtní oznámení

Naplnění hlubokým zármutkem oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že odešel náš drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, pan

Josef Dolejší

Vlastenec a aktivista Svazu politických vězňů.

Zemřel v Pisku 3. září 2005 ve věku nedožitých 91 let.

Pan Josef Dolejší se narodil 17. září 1914. Po válce byl ředitelem pletárenských závodů. Jelikož byl nepohodlný komunistickému režimu, byl v roce 1953 odsouzen a poslán na manuální práci na Lipenské přehradě. Později putoval po různých táborech a vězeních - jako Jáchymov, Leopoldov, Mírov a Valdice. Celkem si prožil v kriminále 14 let. Nejen že trpěl on, ale trpěla i celá jeho rodina, což ho nejvíce bolelo. Manželka se musela vystěhovat z bytu a dostávala nejpodřadnější a nejhůře placené práce. Syn, ač nadaný, se nemohl dostat na studie, jak bylo v rodinách i jiných politických vězňů běžné. Po převratu v roce 1989 se spojil s emigraci v USA a Kanadě, aby informoval o krutém jednání v komunistických koncentracích. Rovněž poukazoval na neschopnost a chyby nových politických vedoucích národa. Dokonce byl i v rozporu s politickými vězni, kteří si po propuštění pokrývali páteř a podlézali komunistickému režimu. Ač mnohými nepochopen, bojoval za pravdu až do konce. Byl opravdovou hrdinou, kterých je dnes málo. Byl také dopisovatelem Hlasů národa. Dnes tento hrdina a vlastenec odpočívá na piseckém lesním hřbitově.

Čest budiž jeho památce.

Mše sv. u Panny Marie Svatohorské v Ciceru bude za něho obětována v sobotu 12. listopadu 2005 v 6.30 večer.

Štěpánka Dolejší, manželka

Josef Dolejší, syn s rodinou

Karel Švec, za přátele v USA

Úmrtní oznámení

Nezemřel, kdo celý život lásku a péči rozdával.

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustila naše milá sestra, manželka, maminka a babička, paní

Aloisie Uhlířová

Statečný boj s krátkou nemocí prohrála dne 14. září 2005 ve věku 74 let.

Poslední rozloučení se konalo dne 24. září 2005 v chrámu sv. Jakuba v Brtnici u Jihlavy. Po zádušní mši svaté byla uložena do rodinného hrobu.

Děkujeme všem, kdo si na ni vzpomenu v modlitbě.

Jménem pozůstalých:

Fr. Odilo Crkva, O.S.B, bratr

Jan Uhlíř, manžel

Marie, dcera

Jan, syn s manželkou Marií

Lucka, Zuzka, Honzík, Kuba a Pavlík, vnoučata

Vroucí vzpomínka

Ježíš řekl... Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.

(Jan 11, 25-26)

S bolestí vzpomínáme, že 30. října uplyne již devět let, co se k věčnému odpočinku odebral náš milý manžel, tatínek, tchán, dědeček a strýc, pan

Charles J. Mařík

Lidé ho znali jako majitele pohřebního ústavu a fámici od sv. Odila v Berwynu jako věrného katolika, který žil příkladně podle své viry a obětavě pomáhal lidem kde mohl a zvláště našim exulantům. I když se sám narodil v Americe,

byl hrdý na svůj český původ po prarodičích.

Nyní spí svým věčným spánkem na hřbitově Woodlawn

Něžnou vzpomínku věnují a jménem celé rodiny všechny přátele o modlitbu prosí

DOROTHY B. MAŘÍK, manželka

BARBARA MAŘÍK BAKEN, dcera

Vděčná vzpomínka

Dne 5. listopadu 2005 tomu budou dva roky, co navždy dohlouklo srdce našeho milovaného manžela, tatínka a dědečka, pana

Franka Galose

Narodil se 20. ledna 1937 v Maďarsku. Po revoluci v roce 1956 opustil svou vlast a od roku 1957 žil se svou rodinou v USA.

Ve své vlasti i v Americe uplatňoval své technické vzdělání a byl velmi oblíben u spolupracovníků. Vzkříšení těla očekává na hřbitově Panny Marie Královny Nebe.

Mši svatou za něho budeme obětovat v sobotu 5. listopadu 2005 v 6.30 večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenu v modlitbě.

Jana Marie Galos, manželka

Renata, dcera

s vnuky Danielelem a Timothy

Vroucí vzpomínka

*S vděčností a láskou vzpomínáme
na naši milou maminku a babičku, paní*

Markétu Vlachovou

Narodila se 17.března 1915
ve Vídni v Rakousku

Zemřela 14.října 1996

*Mši svatou za ni budeme obětovat v sobotu 29.října 2005
v 6.30 večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero.*

Upřímnou vzpomínku věnuji

Robert Vlach, syn s rodinou
Margaret Gatz, dcera s rodinou

KARLIN HALL & CLUB 5304 FLEET AVE
CLEVE. OHIO

STEAK ROAST

SAT. OCT. 22nd 2005

DONATION: \$23.00 per ticket

FOR DANCE, BEER & POP

\$6.00 at DOOR

SERVING FROM 5:00 TIL 7:00

BY: CHEF PUCHAY

MENU: STEAK, BAKED POTATO, SALAD
ROLL & BUTER MUSHROOMS & ONIONS
& PASTRY

FREE DRAFT BEER & POP

CASH BAR

50 / 50

DRAWINGS

MUSIC 7:30 TIL 11:30

BY: WAYNE TOMSIC

For more information: Joe Kocab 216 - 883 4760

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

Srdečně zve své členy, přátele a známé
na zajímavý večer

v úterý 1.listopadu 2005 v 6.30 hodin večer
v budově MidAmerica Bank (4. patro)
5900 W. Cermak Rd. Cicero

Námět večera je:

„KDYŽ V PRAZE STRAŠILO“

Máme věřit v existenci nehmotných bytostí, které prý
působily v Praze před více než 100 lety?

Pásmo připravila a řídí předsedkyně SVÚ Chicago,
paní Vladimíra Williamsová.

Přijďte se poslechnout příběhy ze života nadpřirozených
zjevů a sami posuďte, co je pravdivé a co se zrodilo ve
fantazii našich předků. Přednáška bude též zahrnovat
zvukové a vizuální doplňky.

Těšíme se na shledanou v úterý 1.listopadu 2005.

Dobrovolný dar \$3.00.

Věra Rokničová, jednatelka SVU Chicago

REMONT EP INC.

Evžen Peroutka

Zavedená česká stavební firma,

nabízí veškeré práce remodelingu
v tomto sortimentu:

Framing, drywall, plumbing,
painting, obklady, dlažba

Remodeling:

koupelny, kuchyně,
byty, basementy.

Kontakt: Evžen Peroutka

Tel: 773 – 802 3280

Srdečné blahopřání

*Náše milá a vždy usměvavá manželka, maminka,
přítelkyně, členka mnoha krajanských spolků
a členka Rady České Misie, paní*

Libuše Bučková

se v těchto dnech dožívá významného životního jubilea.

*Z celého srdce jí přejeme do dalších let
mnoho osobní spokojenosti, pevné zdraví,
neutuchající životní optimismus a stálý pracovní elán
a od dobrotivého Boha jí vyprošujeme
všechny potřebné milosti a hojné požehnání.*

Milá „Liby“ děkujeme Vám za Vaši svědomitou práci a obětavou pomoc, kterou neustále poskytujete všem lidem i společenství naší misie. Kéž Vám Bůh všechno odplatí a dá Vám mnohá šťastná léta...

*Fr. Dušan Hladík
a přátelé z České Misie v Chicagu*

MidAmerica Bank CommUNITY Banking™

Pomozte získávat peníze pro Českou Misii.
Nic Vás to nebude stát.

MidAmerica Bank

Nabízí České Misii dotace za Vaše finanční operace.
Stačí nahlásit naše číslo TIN # 6089

Když si otevřete u **MidAmerica Bank** konto,
vyplatí nám za to banka prémii:

- Checking = \$25
- Money Market Account = \$15
- Savings Account = \$10
- CD with a term of 12 months or greater = \$10

Navíc **MidAmerica Bank** vyplatí České Misii bonus:
2% hodnoty Vašich ročních úroků z Vašich vkladů.

Vy o nic nepřijdete, Misie získá peníze.

Na tento program můžete napojit již svá

existující konta u **MidAmerica Bank**.

Volejte číslo 630-305-8399 pro "linkup" Vašeho konta
ve prospěch České Misie.

MidAmerica Bank je náš

dlouholetý spolehlivý peněžní ústav.

Věříme, že se zapojíte i Vy do vzájemné spolupráce.

Děkujeme Vám.

Blahopřání

*Dvakrát pětatřicátníci
dnes již*

SEDMDESÁT NÍCI

do stovky jen třicet let.

Všem kteří jsou jmenováni
i těm, kteří nám nejsou známi
a slaví své kulaté sedmdesátiny
přejeme vše nejlepší
hojnost zdraví, Božího požehnání
a radost v dovršeném stáří.

Rudolf Solfronk - 9.dubna 1935 - Plzeň, Čechy
Ladislav Gajda - 26.června 1935 - Lanžhot, Morava
Miroslav Chybík - 2.srpna 1935 - Jalubí, Morava
Zdenek Borýsek - 16.srpna 1935 - Horní Němčí, Morava
Jiří Voženilek - 29.září 1935 - Hradec Králové, Čechy
Biskup Petr Esterka - 14.listopadu 1935
- Dolní Bojanovice, Morava

Blíží se Vánoce, zde je nabídka krásných dárků

České Devocionálie

Maria Fiori

Vám nabízí spolu s výrobcem

Aureta Figural

**Milostné Pražské Jezulátko z Prahy
a řadu dalších náboženských předmětů
originální ruční výroby**

Výrobní program naší firmy se specializuje na výrobu figurální keramiky se zaměřením na náboženské motivy. V nabídce můžete najít např. P. M. Lurdskou, P. M. Fatimskou, P. M. Svatohorskou a speciálně vytvořenou např. P. M. Clairvaux, která byla vyrobena na přání zákazníka z Luxemburgu. Největší část našeho výrobního programu však zabírá produkce v Čechách i ve světě velice známého Pražského Jezulátka. Doplňkem výroby jsou ale také vázy, korbele, džbány ap.

Zpočátku naše vzory vycházely z původních originálních předloh.

Postupným vývojem si výrobky sami navrhujeme a vyrábíme též na přání zákazníka.

Figurální keramika se vytváří litím a má výhradně manufakturní charakter. Udržíme tradici vynikající kvality střepe, ruční nanášení glazury, bohaté zdobení zlatem. Formy na výrobky se skládají i z několika kusů. Výlisky jednotlivých figur se navzájem slepují keramickou hmotou. Retuši se dohotoví do žádaného tvaru a linie. Začíná vznikat výrobek, který projde velmi složitou a následně odbornou technikou, ručním nanášením glazury, dekorováním zlatem. Speciální technologie vyžaduje též aplikace krajkového dekoru. Struktura krajky po výpalu zůstává keramická.

Veškeré výrobky procházejí v různých fázích výroby velmi přísnou kontrolou. Používáme kvalitní tuzemské materiály, které mají u nás dlouholetou ověřenou tradici a kvalitu. Spolupracujeme s českými firmami, které nám dodávají nejen materiál na výrobu, ale také nám vyšívají šatičky pro Pražská Jezulátka. Výšivky jsou buď repliky starých výšivek, (např. výšivku, kterou vyšívala sama Marie Terezie a věnovala Pražskému Jezulátku), ale také výšivky navrhované našimi designéry.

Výrobky značíme registrovanou ochrannou známkou Aureta Figural, nebo vyobrazenou madonkou.

Věříme, že Vás naše výrobky osloví a stanete se našimi spokojenými zákazníky.

Nabídka růženců, Bellémů a dalších devocionálií na www.volny.cz/maria.fiori

Kontakt: e-mail: maria.fiori@volny.cz tel.-fax : +420 224 933 220 tel: +420 737 915 894

Využijte této nabídky pro blížící se Vánoce, kdy můžete své blízké potěšit hodnotným dárkem.

Kontakt i objednávky ráda zprostředkuje i redakce Hlasů národa a Česká Misie

P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804, Tel: 708 - 656 7472

Jak Janina k rudým ouškám přišla

Téměř každý z nás zatouží čas od času po nějakém tom čtyřnohém, anebo dvounohém kamarádu. Člověk je v jádře bytost společenská a když mu někdy chybí společnost lidí, obrátí se k němě tváři. S tou alespoň nemusí argumentovat o politických událostech, anebo jinak přesvědčovat o pravdivosti svého tvrzení. Zvířátko mlčí a myslí si své.

To byl případ Janiny. Jednou potkala svou přítelkyni, která si nedávno opatřila mohutnou dogu a Janina zatoužila po nějakém tom zvířecím kamarádu. Jenomže se nemohla rozhodnout, co by to mělo být. Některá ta nemá tvar byla pro ni příliš drobná, jiná zas příliš velká. Doga se jí nevešla do bytu, myší se štitila a druhé zvířectvo bylo pro ni příliš všední. Chtěla něco, co nemá nikdo jiný. Víte přece, jak to chodí! Aby známi říkali mezi sebou - znáte tu Janinu, co má to neobvyklé zvířátko? - A všichni by jí je záviděli!

Věřte tomu, nebo ne, ono se jí to opravdu podařilo: Najít něco co neměl snad nikdo. Protože to, co našla, bylo vlastně zakázané. A tady začíná příběh o rudých ouškách.

Jednoho krásného dne se Janina rozhodla, že stráví prázdniny na Floridě. Na tom není nic neobvyklého. Řady turistů jezdí do teplých krajů, aby ochutnali vůni zeleno-modrého moře a slanou příchutí vzduchu, pookřáli ve stínu štíhlých palm a na několik dnů vystavili svá severanská těla ohnivým paprskům jižního slunce. Někteří z těchto „sněžných ptáků“ - jak je nazývají místní domorodci, se nakonec rozhodnou strávit svůj život v ráji Ponce de Leona. Ne tak Janina. Když skončily prázdniny, usušila své bikinky, zabalila kufry a rozloučila se s roz dováděným mořem. Po cestě na letiště se zastavila v krámku se suvenýry, aby měla památku na zem věčného slunce. Suvenýrů byly plné police, ale žádný, který by jí říkal „kup si mě!“ To byly samé vázičky pomalované delfíny, popelníky tvaru ryb, talíře s obrázky svůdných dívek, korálky a mušle navlečené na šňůrkách, zapalovače připomínající aligátory. V druhém obchůd-

ku měli totéž. Ale pak si všimla kamenné fontány, kde se cachaly tři malé želvičky. Plácaly pacičkami do vody a snažily se za každou cenu vylézt ven. Jenomže nádoba byla kluzká a želvy padaly nazpět do vody. To se Janině moc líbilo. Smála se hlasitě, prstem čepila vodu ve fontáně, hladila želvy po hlavách. Byly docela malé, ne větší než stříbrný dolar, zelené jako rosničky. Lezly po sobě, zvedaly hlavičky aby se přesvědčily, kdo je to pokouší, kousaly ji do prstu. A tu ji napadla šťastná myšlenka. Co kdyby místo laciného suvenýru koupila jednu želvičku? Vedle fontány ležely plastické krabičky různých velikostí, sáhla po jedné. Nebylo to nic přepychového, ale určitě by stačila na prozatímní domov jedné z želviček. A teď kterou si vybrat? Dvě z nich se rozpustily klouzaly po stěně fontány, třetí, asi ta nejmoudřejší, seděla pod kamenem a kroutila hlavou. Asi uvažovala, co jsou ty její společnice za třeštidla a že nemají rozum, takhle se chovat před lidmi! Janina stála s nádobou v ruce a dlouho vybírala. Nemohla se rozhodnout. Obě veselé želvičky se jí líbily, hrála si s nimi, oba dva je na bříska, přemýšlela. Konečně se do věci vložila prodávačka.

„Proč si nevezmete obě dvě? Jsou po pěti dolarech; nic levnějšího nedostanete.“

Spásný nápad! Že jí to nenapadlo hned. Aspoň budou mít. s kým si hrát a koho škádlit. Proávka opatrně vyňala želvičky a uložila je do nádoby s vodou. Janina zaplatila a podívala se na hodinky. Teď teprve si uvědomila, že za necelou hodinu jí letí letadlo do Chicaga. Rychle pohlédla osamělou želvičku na rozloučenou - a náhle si všimla, že zvířátko pláče. Alespoň to tak vypadalo. Drobné perličky slz padaly na dno fontány, občas se i voda zachvěla, jak malá želva zavzlykala. Janině to přišlo nesmírně lito. A zase měla nápad.

„Nu, co,“ řekla si, „koupím si i tu třetí.“

Znovu zaplatila a teď už skutečně běžela a bylo jí při tom teplo u srdce. Hrá-

lo jí vědomí, že zachránila zvířátko před steskem.

Bez dechu doběhla na letiště. Odevzdala zavazadlo a pádila úzkou uličkou k letadlu. Avšak moc daleko nedošla. Zastavil ji přísný pán v uniformě, nahlédl do krabičky, zachmuřil se a pronesl: „Co to tady nesete? To jsou přece živá zvířata! A ta se nesmí převážet. Roznášejí nemoci. Dostanete od nich salmonelu. Musíte je tady nechat!“

Janina strnula. Dokonce i dýchat zapomněla. To snad nemyslí ten člověk vážně! Její nová rodinka, její miláček, přece neodletí bez nich! Avšak muž byl neoblomný.

„Kdepak, paní! Převážet tyhle želvy je proti zákonu. Dejte mi je a já je hodím tamhle do rybníka.“

Janina se nadechla. Bojovně se postavila před muže, jako matka která chce bránit své děti. Chtěla vykřiknout, ale místo toho jí vytryskly z očí slzy. Celý vodopád slz. Padaly na blůzku, na ruce, na krabičku s želvami. Plakala a plakala, proud slz se nedal zastavit. Muž si ji bezradně prohlížel.

„Nechtě toho, paní, nemá to cenu. A víte co, zavolejte si někomu tady na Floridě, ať si pro tu havěť přijede. A můžete sem pak za ní jezdit častěji.“

Janina se k němu obrátila zády a zvedla telefon.

V té době jsem byla myšlenkami daleko odtud. Atlantik mi něžně omýval tělo jako nejzkušenější masér. Nic mi nechybělo, nemohlo mi být lépe. Do té idyly mi zazvonil telefon. Uvítal mě srdcervoucí pláč. Byla to Janina. Lekla jsem se, že někdo umřel. Teprve po chvíli, mezi křečovitými vzlyky jsem pochopila, o co jde. Bylo mi řečeno, že jsem jediný člověk, který může zachránit tři mladé životy. Po dalším výbuchu pláče jsem pochopila, že jde o tři želvy. Situace byla téměř kritická. Jestli se nedostavím na letiště během půl hodiny, budu mít na svědomí smrt tří životů v bahně floridského rybníka. Život dokáže být jaksepatri komplikovaný. Co však člověk neudělá pro záchranu něčích životů, i když jde o němou tvář!

Následující dny byly vyplněny různými pochůzkami. Ukázalo se, že, přísný pán v uniformě měl pravdu. Převážet želvičky odrůdy „červených uší“ bylo přísně zakázáno. Zkoušela jsem firmy známé i neznámé. Zkoušela jsme cestující s kufry v rukou. Kam jsem se obrátila, každý kroutil hlavou: Nejde to, nesmíme.

Jsou na to velké pokuty. Zatím Janina v Chicagu ronila slzy a dokonce se zapřísáhla, že v nejhorším sedne do letadla a želvy vlastnoručně přepašuje.

Mezitím číperné želvičky užívaly pohodlí balkonu, který jsem jim přidělila. Plavaly v akváriu, které jsem sehnala, honily se, škádlily, lezly si po zádech, dokud se některé z nich nepodařilo vyškrabat se na svobodu. Jakmile pocítily volnost, rozběhly se všemi směry. To byl, pane, hotový maratón! Pak se říká, že jsou to zvířata letargická a pomalá. Lezly po stěnách, každá jiným směrem. Jata strachy, aby snad při pádu neutrpěly otřes mozku, vyložila jsem balkon ručníky a pokud možno, chytala

želvy do dlaní. Jestli mě pozoroval někdo z okolí, určitě se domníval, že nacvičuji nové taneční kroky.

Tak utíkal den za dnem. I pro mě už se blížil konec prázdnin. Až konečně mi zavolal nějaký neznámý člověk a nabídl mi, že odveze želvy do Chicaga. Slyšel prý o mém problému a chce mi pomoci. Že letí za dva dny a že mi tedy želvy odveze. Na černo, samozřejmě. Pochopitelně, za určitý bakšiš. Skoro jsem si oddychla. Skoro, protože jsem toho člověka neznala a uvědomila si určité riziko. Co když želvy po cestě umřou? Co když si je nechá a uvaří z nich želví polévku? Anebo, co když s nimi odjede na Havaj?

Přálo mi štěstí. Místní hostinský se za cizince zaručil (vsadím se, že v podobném byznyse byli zapleteni oba dva) a želvy se skutečně za dva dny dostaly do Janiných rukou. Dovedu si představit tu radost z jejich setkání.

Co ještě mohu dodat k tomuto příběhu? Že Janina skutečně našla něco, co nemá nikdo jiný, široko, daleko! Za-

stavte se u ní někdy na kus řeči! Ukáže vám své želví království: skleněné akvárium, do kterého by se vešel celý tucet rudo-ušatých želviček. Nádobu naplněnou barevnými kamínky a zlato-žlutými kameny s miniaturním hradem a ponorkou. Ultrafialové lampy a tepelné přístroje a bůhví, jaké další vymoženosti. Předvede vám, jak láskyplně svými prstíky krmí své miláčky lahůdkami, o jakých se vám ani nesnilo. A budete možná překvapeni, stejně jako já, když od ní jednoho dne dostanete pozvánku.

Byla zarámovaná ve zlatém rámečku, ozdobená zelenými želvičkami. Janina mě tímto zvala na večírek pořádáný na počest svých chovanců. Bude to prý veliké. Pozvala všechny své známé a možná, že přijde i pan starosta!

Musím si prohlednout svůj šatník. Jestlipak v něm najdu vhodnou toaletu k formálnímu uvítání tří rudo-ušatých floridských želviček?

Vlada Williamsová

KAMÍNKY

Čtení na pokračování

Dovětek

Tři marné útoky kominterny

Když člověk přečte tuto knihu, zajisté se zeptá, **nepostihne-li jej neb celý národ snad rovněž tato katastrofa?** Obavy v tom směru jsou vážné. Člověk nikdy nemůže předvídat, co jej očekává, ale může se vždy před každou hrůzou připravit k obraně.

Tato hrůza může postihnout každý národ, neboť nebezpečí bude tak dlouho trvat, **dokud nebude potlačen komunismus a dokud se mezinárodním rozvratným živlům v kterémkoli státě bude poskytovat pohostinství a dokud se nezavede přísná kontrola cizinců a omezování emigrace.**

Kdyby dnes tito lidé v různých státech neměli politická občanská práva anebo přiměřeně omezená, zajisté naděje na světovou revoluci by skromně klesla a o takové procento by se zmenšila moc kominterny, a v některých státech by komunismus zmizel úplně.

Element tento je pro kulturu každého národa a křesťanství **destruktivní**, proto směle politická a občanská práva mohou jim být odebrána anebo omezena na minimum. Tito lidé, stát, ve kterém se narodili, neuznávají stejně za svoji vlast a nemají pro ni žádného kultu, ba země pro ně vždy bude cizí. Jejich vlast je tam, kde je „Geschäft“, a proto právě ve světě internacionály.

Zajisté kdyby nebylo **mezinárodních Židů**, neznali bychom, co to je marxismus i komunismus. Jen v marxismu i komunismu mezinárodní Židé dosáhli nadprávi. Oni nám vytvořili nové doktríny, které jsou katastrofou pro celé lidstvo. **Z učení Marxe-Mardocheie** vyvinul se **komunismus**, který má na svědomí přes dvacet milionů lidských životů a miliardové, možno bilionové, trilionové ztráty na národním majetku. Odkud se dochází k cifře **dvaceti milionů**? Přes patnáct milionů v sovětském Rusku zavražděných a hladu zemřelých v nejbohatší zemědělské zemi, přes pět milionů obětí, které padly tam, kde III. internacionála dirigovala své hrůzostrašné dílo na celém světě. Od občanských válek v Číně, přes komunistické bouře ve všech státech světa, až do tragedie Španělska!

Vzpomeňte si na staré Rusko před válkou a na první léta války! Do boje šly miliony lidí, inteligence, agrárníci i dělníci. Všichni šli se zpěvem **pro čest carského domu a pro vítězství velikého Ruska**. Zapomnělo se na politické a sociální bolesti. Celý národ žil v nadšení a jeho cílem bylo zvítězit.

Zde první apoštolové kominterny, Bronsteini, Apfelbaumi, Finkelsteini, Sobelsohni a jiní Židé s Leninem v čele

ochromili národního ducha v Rusku, utvořili novou cestu do komunistického internacionalismu. Národní Rusko bylo zaměněno za mezinárodně-židovské.

Kdyby nebylo Bronsteina, Apfelbairma, Sobelsohna a tisíců jiných Židů, nebylo by SSSR, ale bylo by národní Rusko; možná, že by byl režim republikánský, ale vždy by žil národním duchem. **Německo i Rakousko** žije v duchu daleko víc národním v republikánském režimu, než žilo za doby monarchie.

Několik Židů nejen že zahubilo a zničilo celé Rusko, ale začalo ničit také i jiné národy. S démonickou energií a mocí vystoupili oni **pod pláštěm III. internacionály proti celému světu. Zhypnotizovali na celém světě dělnické masy, uměli v nich zabít cit člověka a stvořit z nich pro sebe poslušný mechanismus bez hlavy. Tímto mechanismem chce III. internacionála řídit nové ústrojí člověka.**

Třeba říci pravdu, že v prvních letech **měli ohromný úspěch**. Každému se zdálo, že za rok, za dva evropské státy budou náležet do svazu sovětských republik a že jejich, nová stolice bude Moskva a osud bude záviset od politbyra III. internacionály.

Imperialismus komunistický postupoval s velikým vítězstvím a odpor proti němu byl slabý.

Když III. internacionála přistoupila k předposledním útokům na národy a státy, tehdy se **probudil v národech jeho veliký nesmrtelný „Duch“**, probudil se vlastenecký cit, národ viděl, že on a jeho paladia byla zdeptána kopyty Bronsteini, Apfelbaumů atd.

Tehdy se národy začaly ptát: **Co je to III. internacionála?** Jaký je její program a jaká jejich životní praxe? Co lidstvu dali, kdo tam vládne, kdo je to Bronstein i Apfelbaum? (Bronstein-Trockij byl lidovým, komisařem vojenství a námořnictva v Rusku [lidový komisař znamená v sovětském Rusku tolik, co u nás ministr] a diktátorem a vrchním velitelem celé vojenské moci v sovětském Rusku. Jaká ironie! Po caru, Velikém knížeti Nikolaji Nikolajeviči a jiných velikých knížatech Romanových, velkých vojevůdcích, generálech Alexiji, Ruskim, Brusilovu a jiných nastoupil: Žid Trockij-Bronstein, Apfelbaum-Zinovjev byl iniciátorem a prvním předsedou III. internacionály a předsedou jejího politbyra. Osud světové revoluce i osud národů spočíval v rukou Apfelbaumových.)

Nejdříve se ofensiva III. internacionály, zhroutila v Itálii neboť na odpor této ofensivě povstal národní vůdce Mussolini. Zde v prvních bojích **zvítězila velká mravní síla**, silnější než největší armády s nejmodernějšími vojenskými a technickými prostředky. Zde zvítězil duch národa a Itálie první byla izolována od moru bolševického.

Strategický **plán III. internacionály po první porážce** před duchem národa italského neupadl, naopak intenzivně obrátil své síly a ještě více peněz **do střední i západní Evropy**. I zde brzy krok za krokem byla získávána půda pro komunisty. Každý útok měl úspěch, neboť duch národa tam byl vysílen, respektive spal.

Zase povstalo velké nebezpečí. Kádry milionů stoupenců kominterny jdou ku předu každým rokem, tvoří se ohromné

politické tábory, z nich vchází do parlamentu mnoho komunistů a do voleb říšského prezidenta v Německu komunisti staví svého kandidáta; mají tu miliony voličů. Povstává chaos v politické hře, v první řadě v Německu a ve Francii. Politické strany to nevidí - co jim do toho - oni mají jiné starosti. Otázka mandátu je pro ně důležitější. Kominternu vítězí v Německu. Zde je její druhý zápas; zde musí zvítězit! Může zvítězit, neboť duch národa spí...

Nespál však Adolf Hitler. Moc jeho ducha byla tak silná, že probudila z letargie celý německý národ. Povstal - možno říci stejně diktátor jako i nejoddanější sluzebník svého národa - a zvítězil v boji proti III. Internacionále. Tak se utvořil veliký protikomunistický blok na ose Řím-Berlín, blok národních států, které budou hájit před útokem III. internacionály svoje paladia, svoji samostatnost a zachránit svůj národ od politického, vojenského, hospodářského a sociálního otroctví!

Komunismus byl po druhé v Evropě poražen a proto pokusil se ještě o poslední útok a to ve Španělsku! To byl nejhroznější útok v Evropě, neboť ideologie komunismu byla podporována děly a armádou z Ruska dovezenou. V dějích komunistického života byl po druhé do světové revoluce pod vedením agenta politbyra III. internacionály v Moskvě a sovětského vyslance v Madridě, Mojžíše Rozenberga a tisíce jeho spolupracovníků vyhlášen III. internacionálou boj národnímu Španělsku.

Generalissimus Franco dokázal také svůj národ probudit a jeho národ vyzbrojený více duchem než zbraní bojuje jako avantgarda národních armád - národního ducha proti nejnebezpečnějšímu a nejhroznějšímu svému vrahovi, proti komunismu!

Veliký duch generalissima Franca k tomu boji probudil současně ducha národního Španělska a jeho duch zvítězí. **Neboť duch národa je nesmrtelný!**

Končí knížka Ing. F. Vicensy: Zvěřstva rudých ve Španělsku. Byla vydána nákladem Českého deníku v Plzni 1937. Autor ji sepsal podle očitých svědectví jednoho pravoslavného kněze, který ve Španělsku ztratil dítě a ženu a sám zde byl odsouzen k trestu smrti, který mu byl díky anglickému velvyslanci změněn na dvacetiletý žalář. (viz úvodní kapitoly) Kniha vyšla před začátkem 2. světové války a publikovali jsme ji jako historický dokument. Úmyslem redakce není chválit fašismus a nacismus, tím méně podněcovat antisemitismus. Nicméně historické skutečnosti nutno přijímat tak, jak se odehrály - padni komu padni. (pozn.red.)

Dodatek

1. Generál Francisco Franco vládl ve Španělsku jako neomezený vládce až do své smrti 20. listopadu 1975. Mezinárodní komunistická a židozvednářská propaganda ho ztotožňovala s italským fašistickým „Duce“ Benito Mussolinim a s nacistickým „Führerem“ Adolfem Hitlerem. Toto ztotožňování je lživé. Franco se nikdy nepřidal k mocnostem Osy

- Německa, Itálie a Japonska, které rozpoutaly 2. světovou válku. A když Hitler po obsazení Francie požádal Franca, aby dovolil německé armádě volný průchod Španělskem k obsazení britského Gibraltaru, Franco prodlé celou noc v adoraci před Nejsvětější svátostí oltární a ráno řekl Hitlerovi historické: „Nedovolím!“ Jeho rozhodnutí ovlivnilo průběh 2. světové války, neboť z Gibraltaru kontrolovali Angličané průjezd z Atlantického oceánu do Středozemního moře a tak jim byl umožněn přístup k naftě a k podpoře jejich vojenských sil na africké frontě proti německé pancéřové armádě generála Rommela. Generál Franco za 36 let svého moudrého vládnutí vytvořil ve Španělsku podmínky, že země mohla být zařazena mezi prosperující západoevropské demokracie a až do teroristického masakru v Madridu snad nejbližšího spojence USA.

2. K vysvětlení, že Španělská revoluce a III. Internacionála měla tak pronikavé židovské obsazení uvádíme. Historicky je dokumentováno, že při vzniku říjnové revoluce v Rusku roku 1917 přes 90% rudých komisařů byli Židé ze státu New York v USA, kteří připluli do Ruska na lodi s Židem Bronsteinem A.K.A. Trockim a asi s \$ 200 000, což byla tehdy suma pozoruhodná. Když Angličané loď zastavili, pohrozil prezident Wilson, že USA nepomůže Spojencům ve válce proti Německu a Rakousku - Uhersku, jestli loď nepustí do Ruska. Trockij a jeho rudí komisaři byli rozhodující silou v ujařmení ruského národa komunismem. (Karel Chrobák)

Světově známý klavírista

RADOSLAV KVAPIL

opět vystoupí v Chicagu

**Ve čtvrtek 13. října 2005 v 6.00 p.m.
Preston Bradley Hall, Chicago Cultural Center
78 E. Washington St., 3rd floor**

**Na programu jsou skladby
Dvořáka, Schumanna, Liszta a Smetany.**

Vstup volný

**Presented by the Prague Committee of the Chicago
Sister Cities International Program
This program is free and open to the public**

**For further information please call: 312 - 742 5320
or email: Adrienne.tongate@cityofchicago.org**

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Umělci ze Slovácka

Tentokrát navštívíme Hornácko a zavítáme do **Velké nad Veličkou**. Tato obec je přirozeným centrem Hornácka, které patří národopisně k nejzachovalejším celkům na Moravě. Bohaté lidové umění, zpěvnost hornáckého lidu a jedinečné přírodní krásy lákaly do Velké nad Veličkou po celá desetiletí mnoho našich spisovatelů, malířů a hudebních skladatelů. Ve Velké žily a dosud žijí tři významné kulturní rody Zemanů, Hudečků a Klusáků, které vynikaly tak upřímnou pohostinností, že umělci u nich nacházeli skutečný domov. Základem tohoto uměleckého sdružení byla bezpochyby „bohémská komuna mladé inteligence“ z konce 19. století. Patřil k ní zejména Martin Zeman, na kterého přátelsky vzpomínal Leoš Janáček a Vítězslav Novák. Zeman byl sběratel, který shromáždil pro Františka Bartoše na tři tisíce slováckých písní. U Kateřiny Hudečkové se učila Gabriela Horvátová, první Kostelníčka z Janáčkovy „Její pastorkyně“, hornácké mluvě, způsobům a gestům. Pro dějiště si našel Janáček krásný vzor v suchovských mlýnech. Vítězslav Novák sám přiznal, že přímou inspiraci k „Slovácké suítě“ mu byl život ve Velké nad Veličkou a i v nedaleké kalvínské osadě v Javorníku.

Hornácko milovali bratři Úprkovi i Antoše Frolky, také Cyril Mandel, Zdenka Braunerová a Miloš Jiránek, stálý host u Hudečků, kde vznikaly také jeho obrazy velických jarmarků a poutí. Na Hornácku Miloš Jiránek nacházel inspiraci pro většinu svých statí v knize „Dojmy a potulky“. Do Velké nad Veličkou přivedl Jiránek Jiřího Mahena v době, kdy brněnský dramatik dokončoval svého „Jánošíka“, Mahen dopsal poslední stránky právě ve Velké nad Veličkou. I některé písně, které zpívají zbojníci v „Jánošíkovi“ byly zapsány ve Velké nad Veličkou a v Javorníku. Do-

konce tančit „odzemek“ v „Jánošíkovi“ naučil tančit představitele hlavní role Eduarda Vojana před premiérou v Národním divadle v Praze sám sochař František Uprka.

„Ze spisovatelů pobyl ve Velké nad Veličkou Josef Holeček, Jiráskův zeť Hanuš Jelinek (píše o tom v knize vzpomínek „Zahučaly lesy“), Růžena Svobodová, Gabriela Preissová a Marie Pujmanová, v jejímž románě „Lidé na křižovatce“ najde čtenář také ohlasy tohoto pobytu,“ uvádí spisovatel Vladimír Kovářik v knize „Literární toulky Moravou“ a současně vzpomíná i na hornácké malíře a to Karla Supu, Miroslava Silu a Svatavu Syllovou. Na hornácké malíře zůstala ve Velké nad Veličkou trvalá památka a to výstavní pavilón hornáckého malířského umění, který si sami postavili na Strážné hůrce. Velkou nad Veličkou si také oblíbil malíř Aleš Černý, který dokázal vskutku přesvědčivě zachytit dynamiku pohybu při slováckém tanci na svých obrazech.

Rada pěkných lidových staveb se nachází v **Hrubé Vrbce a Malé Vrbce**. V obou obcích jsou výborní zpěváci a také se zde uchovávala tradice cimbalové muziky. Při lidových slavnostech v Hrubé Vrbce i Malé Vrbce je možné uvidět původní slovácké kroje a to zejména o hodech na konci října a o masopustě. Udržely se zde i původní lidové zvyky a to hodové průvody, čepení nevěsty a svatební obřady, dále zdobení žudeř lidovými ornamenty atd.

Pod Javořinou je známé **Filipovské údolí**, které proslulo svými filipovskými poutěmi a výlety, které zde byly pořádány Měšťanskou besedou z Uh. Hradiště, později také besedou z Uh. Ostrohu a to počínaje rokem 1882. Naše cesta povede dál do **Kněždubu**, do rodné obce bratří Úprků, malíře Joži a sochaře Františka a jejich druha malíře

Antoše Frolky. Byl to především Joža Uprka (1861 – 1940), který proslul jako malíř Moravského Slovácka. Dovedl v barvě výborně zachytit pestrost lidových krojů, okázalost i krásu lidových slavností plnou zpěvu a radosti z tance i ze života. Zaujmu vás také Uprkovy obrazy, které zachycují i poezii všedního dne v životě venkovského obyvatelstva. Z velkých pláten Joži Uprky jsou zvláště známy „Pout“ u sv. Antoníčka“ a „Jízda králů“. Mnoho kostelů na Slovácku, mezi nimi i kostel kněždubský, má Uprkovy obrazy a místní hřbitov v Kněždubě, kde jsou všichni tři přátelé pohřbeni, bývá označován jako „Slovácký Slavin“.

Joža Uprka vstupoval do dějinného vývoje nejen jako nadšený vlastenec, ale především jako výtvarný umělec odhodlaný dokázat, že moravský venkov poskytuje dostatek námětů pro výtvarné zpracování. I když se Joža Uprka ve svých počátcích opakovaně setkával s nepochopením, zvláště v pražském prostředí byl hodnocen příliš kriticky, podařilo se mu v roce 1894 získat ocenění Grand Prix v Paříži ze olej „Pout“ u sv. Antoníčka“. Tento obraz maloval Uprka v improvizovaném ateliéru u magistra Nečase v Uherském Hradišti. Tuto olejomalbu pak zaslali Uprkovi přátelé do Paříže k výroční výstavě v Salonu, Uprkův obraz získal „Mention honorable“ a ocenění prolomilo kruh mlčení kolem Uprky. Spisovatel Bedřich Beneš Buchlovan v životopise o Joži Uprkovi napsal: „Uprkovo umělecké vidění ovlivnilo prostředí, do něhož se narodil, v kraji písní a barev. Písníčky, jednu krásnější než druhou, slýchal už v kolébce od usměvavé, pěkné mamičky, pořád nové popěvky a jiné. A chalupy jsou tam samé malování mezi okny, v žudeřech, samé barvičky veselé, až se smějí, až křičí ta modřuličká, ta zelenouninká a červená v tom kvítí všelijakém malo-

Slavný obraz Joži Uprky: „Pouť u svatého Antonička“

vaném, ptáčci se v něm proplétají a u Uprků v sínce celý ráj na zdi, s Adamem a Evou a rozličnými zvířaty rajskými, potom svatá Trojice a ještě jiné, jak to Jožkův tatíček uměl namalovat a nikde se tomu neučili...”

V prvním čísle „Uprkova kraje“ z roku 1943 spisovatel Bedřich Beneš Buchlován postavil Uprkovo malířství jako vzor a zásadní inspirační zdroj pro literaturu na Slovácku, především pro tvorbu Matouše Běni nebo bratry Mrštíky: „Obojí dílo tkví hluboce v jedné půdě, obojí vyzrávalo v jedné atmosféře, je tu malířský i literární impresionismus, barevné skvrny, měnivá pásma momentek, obrázků ze života, viděného vzníceně, účastně a umělecky.“

Obraťme teď pozornost na přítele bratrů Uprkových a to na Antoše Frolka. Spisovatel Fanek Jílik z Kunovic ve vzpomínce na Uprkovu sestru Alžbětu napsal: „Běta podporovala Jožu, že měla pro něho porozumění. Ale vím, že pro svou dceru, která měla se ráda s mladým Frolkou a která by ho bývala chtěla, toto pochopení neměla. Frolka si ji nesměl vzít, ač v té době už vystavoval s Uprkou.“

Malíř Antoš Frolka vytvořil rozsáhlé dílo s řadou slováckých motivů a lze toto jeho dílo považovat za jakousi výtvarnou kroniku tehdejšího života. V jeho obrazech najdeme všechny podstatné okruhy, které tvořily celek životní náplně venkovského člověka. Figurální a portrétní studie zachycují jak pracovní tematiku tak i okamžiky slavnostní a odpočinkové.

Navštívme teď Hroznovou Lhotu u Strážnice, kde Joža Uprka žil a tvořil. Také oltářní obraz v Hroznové Lhotě je Uprkovým dílem. Uprkův dům a atelier v Hroznové Lhotě byly upraveny podle návrhů architekta Dušana Jurkoviče. (Z Hroznové Lhoty pochází také spisovatel Jura Sosnar, byl zfilmován jeho chlapecký román „Jurášek“. Hroznová Lhota je také dějištěm Sosnarova románu „Divoká réva“.) Ale vraťme se opět k Uprkovi a do roku 1902, tj. do doby, kdy po poledni 2.června vyjel z Hodonína průvod dvanácti kočárů. Slavný francouzský sochař Rodin si přál poznat slováckou krajinu a venkovskými cestami mezi Kyjovem a Uherským Brodem ho provázela slovácká bandéria, napřed Rohatečtí, pak Strážničané, nako-

nec Vlčnovjané. U Petrova čekal Dr.Pavel Blaho se skalickými gajdoši. Toho dne byl krásný letní den, luka plná pryskyřníků, všude v polích pracovali lidé. Spisovatel František Kožík v románu „Neklidné babí léto“ popisuje příjezd sochaře Rodina do Hroznové Lhoty takto: „Po dvou hodinách jízdy přivítal Rodina v Hroznové Lhotě Joža Uprka. Hned na první přípitek začal soudek

starého vína - jemuž se pak dlouho říkalo „rodinovské“ - a Anežka, oblečená v kroji, dostala od Rodina prsten. Rozpoutala se nenučená zábava. V primáši Tmovi poznal Rodin Uprkův model pro obraz Do Rakús. Chlapci cifrovali a brali k tanci děvčata. Na verandě před ateliérem se bavili hosté, Vilém a Alois Mrštíkové, sběratel písni Zeman z Velké, malíři Mucha a Hofbauer, z Luhačovic přijeli dr. František Veselý a Dušan Jurkovič. Vinný sklep obsadili malíři. Zdenka Braunerová, také v kroji, byla duší té zábavy, vysvětlovala Rodinovi zvyky a tance, překládala mu slova písni, Umrem, umrem, ale neviem kedy - to museli hudci opakovat vícekrát, stejně jako Počívajte, páni radni, málo... Rodin byl pohnut k slzám. „Kéž by dnes slunce nezašlo“ řekl Zdence. „Věř mi, chtěl bych tu zůstat do konce svých dní...“ Byl nadšen, když sama zatančila sedláčkou s Hudečkem. Omámen rytmy písni a okouzlen vířením dvojic v krojích, Rodin zvolal vzrušen: „To je znovuzrozená stará Helada!“

V některém z příštích článků zavítáme mezi umělce na Dolňácko.

Ing. Alena Kulheimová
Česká republika

MLADÝM

Nálezce 5 300 roků starého ledového muže potkal stejný osud

Tato zpráva se objevila loňského roku ve světovém tisku. 67letý penzista Helmut Simon z Nurembergu se nevrátil z výstupu na 2 300 metrů vysokou alpskou horu Gamskogel. Stočlenná pátrací skupina ho bezvysledně hledala celý týden. Helmut Simon zmizel právě v alpském úseku, kde se svou manželkou Erikou našli v září 1991 na horském turistickém výletu ledového muže Ötziho. Nález 5 300 roků starého z mumifikovaného lovce je považován z nejneobyčejnějších nálezů z doby neolitické. Nejstaršího ledového muže světa zhlédne ročně v muzeu v tyrolském městečku Bozen kolem 300 tisíc návštěvníků. Německé a rakouské noviny spekovaly o tom, zda se Simon nestal obětí „Ötziho kletby“, naznačující, že jeho smrt byla trestem za to, že narušil klid posledního odpočinku ledového muže. Ostatně nález Ötziho nepřinesl pro Simona a jeho manželku velké štěstí. Ani po dlouhých a nákladných soudních jednáních se jim nedostalo žádné finanční odměny, i když jejich nález je v jižních Tyrolích turistickou atrakcí a přináší pozoruhodné zisky. Teprve po 12 letech v roce 2003 byli legálně uznáni za nálezce Ötziho, ale i potom si stěžovali, že museli zaplatit vstupné do Ötziho muzea.

Mumie 5 300 let starého ledového muže

Boty ledového muže

11. července 2005 uveřejnily chicágské noviny Sun Times fotografii bot ledového muže a reportáž své novinářky Suzany Loof ze Zlína, obuvnického centra v České republice. Zde obuvnický expert prof. Petr Hlaváček vytvořil věrnou kopii bot ledového muže a sám v nich chodil a prohlásil je za mnohem lepší než je většina moderních bot. Vyložené senem a udržované pohromadě hrubým provázkem z lipového lýka vypadají tyto boty ohroublé, nevkusné a naprosto nepohodlné, ale co do pohodlnosti opak je pravdou. „Jsou velmi pohodlné, jsou perfektně schopné

ochránit nohu na tvrdém terénu, v létě i za mrazu,“ prohlašuje Petr Hlaváček a hned dodává: „Boty ledového muže, přestože mají tenkou koženou podrážku, poskytují dobrý záběr a vynikající ochranu před nárazy, takže zabraňují vzniku puchýřů. Zdá se, jako byste šli bosí a cítili se dobře. V botách ledového muže máte pocit volnosti a přizpůsobivosti.“

Hlaváček, který je odborníkem pro boty diabetiků, nenávidí plastickou obuv a prohlašuje, že většina obuvi je uboze ztvárněna a že budoucí generace budou pokládat vysoké podpatky jako důkaz idiotství moderní doby. Ale neočekává, že by boty ledového muže oslovily dnešní dobu. „Nesnadno se obouvají a seno v nich se musí často vyměňovat. A nakonec je zde problém, který řádný obuvnický technolog nemůže rozřešit – zkuste v botách ledového muže vyjít na ulici. Největším naším problémem je móda.“ Uzavírá Petr Hlaváček. Profesor Petr Hlaváček byl pozván jako světový odborník do New Yorku, aby na Medicine College přednesl letos v říjnu sérii přednášek.

Prof. Petr Hlaváček s replikou Ötziho bot

Další projekt Petra Jandáčka

Podobně, jako popularizoval mezi mládeží postavu neolitického ledového muže Ötziho, rozhodl se prof. Petr Jandáček pro další projekt k němuž byl inspirován vykopávkami v pohřebišti předpotopních trpaslíků na ostrově Flores v Indonésii. Zhotovil loutku „Floru“, kterou používá jako břichomluvec, aby seznamoval široké obecnost s touto předhistorickou kulturou. Své přednášky doplňuje kresbami ze své nevyčerpatelné obrazotvornosti.

Prof. Petr Jandáček s ukázkou nového projektu

From Pluralism to Secularism

The men who founded this nation - those who were delegates to the First and Second Continental Congresses, signed the Declaration of Independence, put their names to the Constitution - risked their reputations, their fortunes, and their lives to do so. The consequences of failure were dire, but they moved forward placing their cause before an Almighty God. Religion was an important part of the outlook of these men, and it influenced the way they constructed their new government.

But they were not of the same religious affiliation. Among them were Episcopalians, Quakers, Anabaptists, Presbyterians, Congregationalists, Deists, Unitarians, Calvinists, and Catholics. Is it any wonder that they were concerned with preserving the right of everyone to practice religion as he or she sees fit? Their aim was to create a social environment, protected by law, in which men of different faiths could live together in peace.

As they debated the draft of the new Constitution, they were concerned that the government could assume powers that were not intended. So they added ten amendments that more specifically protected the rights of Americans by limiting the powers of the federal government. The First Amendment deals with religion and states, "Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof."

Clearly, America was to be a religiously pluralistic society. The founders did not intend to remove any recognition of God or His beneficence toward the country from public discourse. Rather, they did not want a government-sponsored church, as was the case in England, and they did not

want government to interfere with the practice of religion in its many forms. They did, however, believe in the importance of religion for the future of the nation, for a government of the people could only survive if the people had common values and practiced common virtues, which are best taught and strengthened by religion. The balance of allowing, but not favoring any one religion was possible because the vast majority of people in the country were Christians who were imbued with a Christian culture. The similarity of their beliefs formed a common lens through which they viewed the world.

People of different religious persuasions have different fundamental perspectives. Christians, for example, believe that God became man in the person of Jesus Christ and that He died to redeem us. Jews view Jesus as an apostate who preached a disruptive doctrine. For Muslims, He was a prophet, among others, preceding Mohammed. To Buddhists and Hindus, Jesus was a pacifist, similar to Mahatma Gandhi. The secular humanist puts his faith in the reasoning ability of man and, at best, views religion as a private matter, totally irrelevant to public affairs. These are mutually distinct ways of understanding God and religion, and they color the way various believers treat the role of man in society. Religious beliefs define how one views the dignity of the person, the sanctity of human life, and the rights of the individual. Differences in beliefs among widely varying religions cannot be reconciled, and ultimately are at odds with one another. In a pluralistic society, religious differences cannot be dismissed, glossed over or sanitized. Yet, for a country to exist there must

be consensus on fundamental principles that are held in common.

In our lifetimes, the United States has been moving steadily away from being a nation that publicly acknowledges the sovereignty of God, but allows people to exercise their beliefs in the religion of their choosing, to a nation that is militantly secular and bans the mere mention of God in public life. Recent attempts to delete the words "under God" from the Pledge of Allegiance, to remove any display of the Ten Commandments in public buildings, to not allow any displays of Christian symbols on public grounds, to transform Christmas into a winter holiday, to disallow even silent prayers in public schools, and other efforts to make atheism a governmental principle are totally alien to the American tradition.

While there always have been atheists, agnostics, and secularists in America, they have been accepted within a Christian, but religiously pluralistic society. Today, in the name of toleration, secularism is being promoted and religious expression prohibited in the public sphere. American society is being transformed into one that is irreligious.

The importance of religion, especially Christianity, in America is critical to the long-term continuance of this nation as a country that is faithful to its founding principles. America has allowed people of diverse faiths to freely express and practice their religious beliefs, but to do so within the confines of a common culture. In America, "one nation under God" reflects a culture that is based on Christian values.

Dr. George J. Svejda

Paths of Glory and Tribulations

There were countless atrocities committed in the battlefields of war over the ages, but few could match the senseless barbarism perpetrated by the Nazi regime against the innocent civilians of the peaceful little village of Lidice. The Lidice massacre shocked most of the free nations of the world and strengthened their determination to destroy Nazi tyranny and restore democracy to occupied territories.

As we all know it took several more years and millions of both military and civilian casualties to bring World War II to an end. Let us look now at the war years of 1940 - 1942 and the major events affecting the history of Czechoslovakia.

1940

January 30 Slovakia signs a treaty that allows the Germans to control its entire weapons industry.

February 24 Prime Minister Neville Chamberlain states that both Polish and Czechoslovak independence will be restored after the war.

July 21 Great Britain recognizes the Czechoslovak National Committee in London as the provisional government, or government-in-exile, of Czechoslovakia, thereby upgrading its status diplomatically and politically to other countries, with Edvard Beneš as president and Jan Masaryk, son of Tomáš G. Masaryk, as foreign minister.

July 28 In a meeting with Slovak leaders in Salzburg, Hitler reorganizes the Slovak government. The moderate Monsignor Tiso remains as president, but the pro-German faction receives many important positions.

July 30 Professor Tuka, the pro-German Slovak prime minister and after July 28 also the Slovak foreign minister, declares the beginning of Slovak National Socialism in an attempt to turn Slovakia into a copy of Nazi Germany.

August Slovakia agrees to the German demand that it "resettle" its Jewish population in Nazi-occupied Poland.

Fall The German authorities dissolve the Czechoslovak Boy Scouts.

October 1 All customs barriers between Germany and Bohemia and Moravia are removed.

November 24 Slovakia joins the Axis powers, headed by Germany, Italy, and Japan, by signing the Tripartite Pact.

November 25 Slovakia signs the Anti-Comintern Pact aimed at the USSR.

December 3 The Polish government-in-exile agrees with Beneš's plan for the establishment of a Polish-Czechoslovak confederation after the war, which would act as a bulwark against Germany.

1941

Summer Several strikes in Prague and other industrial cities take place as a means of slowing down the German war effort.

June 22 Nazi Germany invades the USSR. Several Slovak units, eventually consisting of about fifty thousand men, will take part on the Eastern Front fighting the Soviets.

July 18 Great Britain grants full recognition to the Czechoslovak government-in-exile in London. The Soviet Union also extends recognition.

July 31 The United States officially recognizes the Czechoslovak government-in-exile.

September 10 The pro-German Slovak leaders, led by Professor Tuka, railroad through parliament a Jewish code based upon the Nazi model. These laws allow for the property confiscation, internment, and deportation of Slovak Jews.

September 27 Hitler appoints Reinhard Heydrich, head of the German Reich Security Office, as the deputy Reich protector of Bohemia and Moravia. In actuality he replaces the moderate Baron Konstantin von Neurath, who, due to "ill health," receives a leave of absence. Heydrich declares martial law in large sections of Bohemia and Moravia, and he embarks upon a policy of oppressing all forms of Czech nationalism.

October 1 Numerous restrictions are placed upon the Jewish population in Bohemia and Moravia, and deportation begins to concentration camps.

November Terezin (Theresienstadt), a fortress town near Litoměřice, becomes a ghetto for Jewish families from Bohemia and Moravia and for German Jews who receive "preferential" treatment for their past national service.

December 1 Heydrich ends martial law after a number of show trials and executions of Czech intellectuals and leaders.

December 12 Slovakia declares war on the United States and Great Britain.

1942

January 19 The Polish government-in-exile and the Czechoslovak government-in-exile sign an agreement formalizing the postwar union of both states, which also holds out the possibility of including other countries (see December 3, 1940).

May 27 Czechoslovak paratroopers from Great Britain ambush Reinhard Heydrich near Prague wounding him. The paratroopers escape, and on June 4 Heydrich dies from wounds received in the raid. As a result, the Germans proclaim martial law and pursue heavy-handed tactics in which over one thousand people will be executed.

June 9-10 In retaliation for the assassination of Heydrich, the Germans destroy the Czech village of Lidice near Kladno. The Germans accuse the village of sheltering the paratroopers and shoot all its 199 men, send all its women to concentration camps, and those children with Aryan, or German, characteristics are sent to be raised by German families, while the others arrive at concentration camps. The village is then razed. The Germans officially announce this deed in Prague.

June 9 The USSR states that it recognizes Czechoslovakia as including its pre-Munich Agreement borders.

Reinhard HEYDRICH

7 Mar 1904 – 4 Jun 1942

Born in Halle, he attended a grammar school and then served in the navy from 1922 to 1931. He became a member of NSDAP and SS in 1931. He created the SD in summer 1932 and directed it, and he became the right hand of Heinrich Himmler. He was the head of the security police (commanding the SD at the same time). He headed the newly established RSHA from 27 September 1939. He directed the terror against the opponents of Nazism in Germany and the occupied territories, and was commissioned to organise the so-called final solution to the Jewish question in 1939. He chaired the Wannsee Conference in January 1942. He became the Substitute Reich Protector in Prague on 27 September 1941. He died of the effects of the attack of 27 May 1942.

June 18 Seven Czechoslovak paratroopers, including those involved in the Heydrich assassination, are killed after a battle in an Orthodox church in Prague. As a result the Nazis dissolve the Orthodox church in Bohemia and Moravia and execute its leaders.

June 24 The Nazis destroy the village of Ležáky near Prague and shoot its 33 inhabitants, claiming that the Czechoslovak paratroopers responsible for the death of Heydrich found aid there.

July After first sending mixed signals on the proposed Polish-Czechoslovak confederation (see January 19, 1942), the USSR opposes the move, which in effect kills the plan.

July 3 The Nazis remove martial law in Bohemia and Moravia imposed after the assassination of Heydrich. The Czechs then pursue a policy of passive resistance.

August President Tiso stops the deportation of Slovak Jews after the Vatican protests and points out that the Jews are being exterminated rather than being resettled.

August 5 Great Britain repudiates the Munich Agreement, which it signed in September 1938, and agrees to Beneš's plan for the removal of Germans from Czechoslovakia after the war.

September 29 The Free French government in Great Britain also revokes the Munich Agreement, which France signed along with Great Britain.

October 23 In an attempt to break down the strength of the pro-German faction of the Slovak People's party led by Prime Minister Tuka, President Tiso has the Slovak parliament proclaim him leader, or *führer*, of the country and political party along the German model.

December 25 In his Christmas radio address, Beneš urges the Slovaks to greater resistance against the Tiso regime.

Tony Jandáček

Josef ŠTEMBERKA

2 Feb 1869 – 10 Jun 1942

Native to the town of Pecka near Nová Paka, and brother to the former land parliamentary representative JUDr. Jindřich Štemberka, native to Rychnov nad Kněžnou and a merited minority worker. He became Lidice parson in 1909 when he replaced the former Father Jan Novotný. He was then active in the community for a full 33 years. Through his thrift and self-denial, he gathered considerable wealth, which was confiscated by the Germans in summer 1942. His hobbies included bee keeping, with beehives scattered around the parsonage orchard. At the time of the extermination of the community, he was 73 years old, but he was tortured by the members of Gestapo and SD notwithstanding. He gathered strength at the Horak Farm to prepare the men of Lidice for death. He prayed with them and blessed them. He was one of the last to be murdered.

Photo on back page:

A poster issued shortly after the destruction of Lidice

© 1985

LIDICE

*shall
live!*